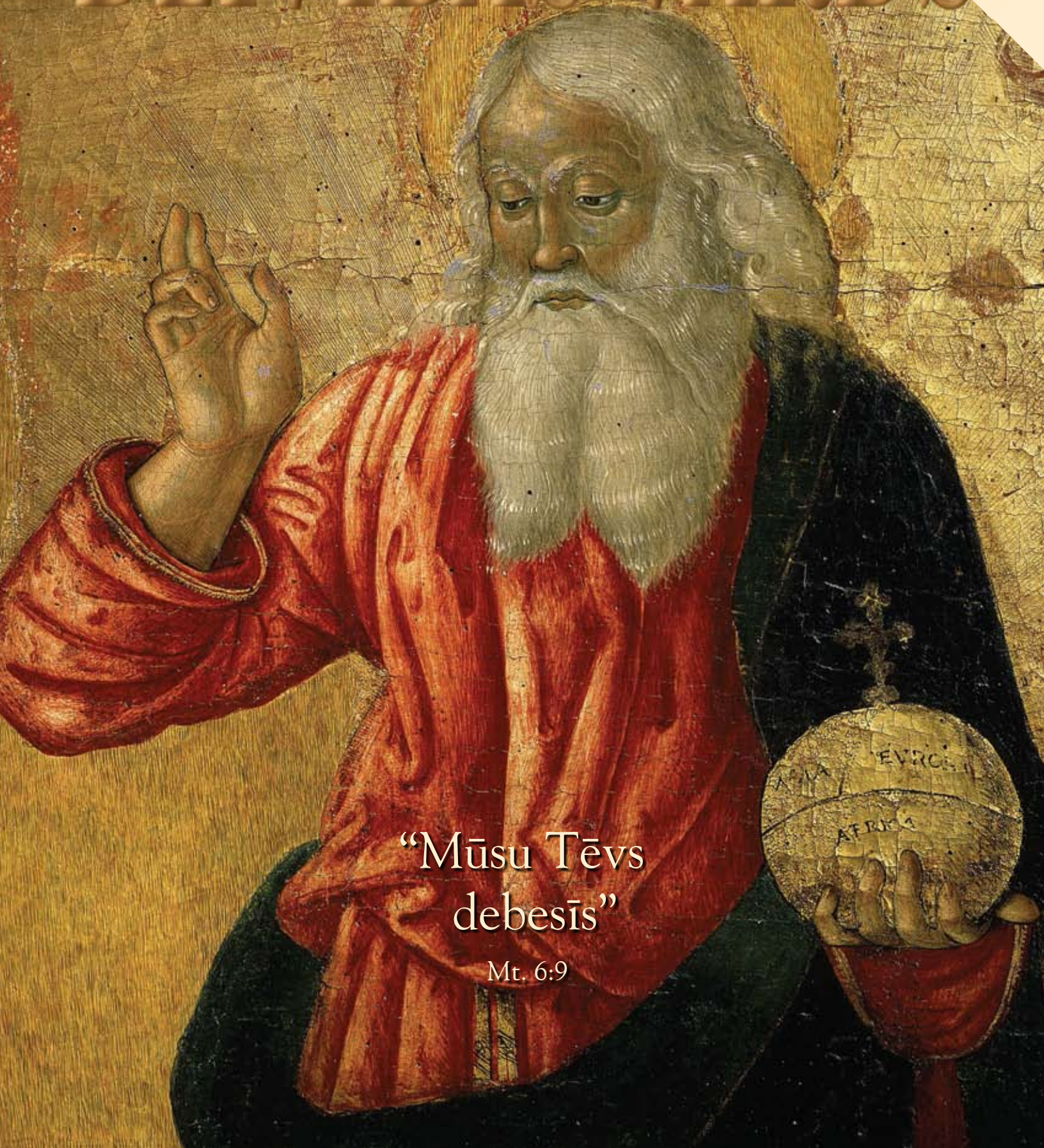

DZIVĪBAS VĀRDĀ

DIEVS, MŪSU TĒVS
21. LAIDIENS

“Mūsu Tēvs
debesīs”

Mt. 6:9

KĀDS PRIEKŠ! JUMS IR MĪLOŠS DEBESU TĒVS!

Pirms gadiem simts Centrālamerikā dzīvoja kāds vīrs ar savu sievu un dēlu. Zēns pat vēl nebija pusaudzis, kad viņa māte pēkšņi smagi saslima un nomira. Tā kā tēvs nespēja vienlaikus strādāt un pienācīgi rūpēties par dēlu, viņš bija spiests šķirties no sava mazā, karsti mīļotā dēlēna. Tēva sirds lūza, kad viņš atstāja savu dēlu Karlu bāreņu patversmē tālajā Frīmontā, Nebraskas štatā.

VIŅŠ JUTĀS TIK VIENTUĻŠ UN BIEŽI RAUDĀJA

Bāreņu patversmē Karlam bija daudz draugu, tomēr viņš jutās vientuļš. Viņš ilgojās pēc saviem vecākiem, īpaši pēc tēva. Kādu dienu, kad uz bāreņu patversmi bija atnācis luterāņu mācītājs, lai aprunātos ar bērniem, viņš pavēstīja Karlam labāko ziņu, kādu zēns līdz šim bija dzirdējis. Mācītājs mazajam, vientuļajam zēnam pastāstīja, ka viņam debesis ir Tēvs, kurš viņu mīl, ka Debesu Tēvam ir īpašas, tieši Karlam domātas dāvanas un Viņš vēlas ik dienas uz klausīt mazā Karla lūgšanas. Tā tiešām bija jaukāka vēsts, kādu Karls līdz šim bija dzirdējis. Nu viņš pavisam droši zināja, ka viņam ir īsts mīlošs Tēvs, kurš būs ar viņu kopā vienmēr!

Šī brīnišķīgā vēsts tik ļoti izmainīja Karla dzīvi, ka viņš vēlāk kļuva par misionāru. Karls nemitējās stāstīt citiem, cik ļoti viņa dzīve izmainījās, pēc tam kad mācītājs viņam pastāstīja par Tēvu, kurš viņu, Karlu, mīl. Tas ir Tēvs, kurš vienmēr piedod, Tēvs, kurš ik dienas vēlas ar viņu parunāties un dod viņam spēku un prieku dzīvot katru nākamo dienu. Karls nodzīvoja simtu vienu gadu, un tad Debesu Tēvs aizsauca viņu mājās.

VAI ARĪ JŪSOS NAV KAUT KAS NO ŠĪ MAZĀ ZĒNA?

Mūsdienās daudzi cilvēki, arī pieaugušie, jūtas vientuļi, tāpat kā šis mazais zēns no bāreņu patversmes. Kaut arī viņiem apkārt ir draugi, viņu sirds ilgojas pēc kāda, kas viņus mīlētu vienmēr, arī tad, kad viņi ir paklupuši. Viņiem vajadzīgs kāds, kas piedod un dod spēku raudzīties nākotnē pat dzīves vistumšākajās dienās.

Iespējams, arī jums apkārt ir daudz cilvēku, pat jūsu ģimenes locekļi, un tomēr jūs sāpīgi izjūtat nepieciešamību pēc garīga Tēva, kurš jūs nenosodītu ik reizi, kad esat pakritis, bet gan pieceltu, stiprinātu un iedrošinātu. Jēzus vēlas jums pastāstīt par Kādu, kurš jūs

nenosoda, bet mīl. Jēzus māca, ka Debesu Tēvs nav Viņu sūtījis jūs tiesāt, bet gan izglābt no grēku lāsta (Jņ. 3:17).

Iespējams, jūs nemaz nebijāt aptvēris, ka jums ir Tēvs debesīs, kurš jūs mīl, vēlas jums dāvēt piedošanu un pieņemt par Savu bērnu. Tiešām Viņš vēlas jūs pieņemt un apdāvināt gan šajā dzīvē, gan nākamajā.

Šis *DZĪVĪBAS VĀRDA* numurs iepazīstinās jūs ar tiem vārdiem, kas nāk tieši no jūsu Debesu Tēva, Viņa nenovērtējami dārgie vārdi jūs pārliecinās, ka jūs nekad neesat atstāts viens. Viņš vēlas jūs uzklaustīt ik dienas; Kristū Viņš jums piedod visus jūsu grēkus un ir jau sagatavojis jums mūžīgu mantojumu (Jņ. 14:2). Jēzus iestājas par jums. Viņa vārdā ar pašāvību uzrunājiet savu Tēvu šodien un katru dienu. Viņš ir jūsu labākais draugs. Viņš jums vienmēr atbildēs (Jņ. 16:23), jo Viņš vēlas jūs pieņemt par Savu dēlu vai meitu, lai jo dāsni apveltītu ar visām Savām svētībām.

DAUDZ SVĒTĪBU JŪS SAŅEMAT LĪDZ AR ADOPCIJU

Arī jūsu dzīve patiesi mainīsies tāpat kā mazajam, vientuļajam zēnam bāreņu patversmē, kad jūs iepazīsiet savu Debesu Tēvu no Rak-

stiem, kuros Viņš ir atklājies. Negaidiet citu dienu. Nedzīvojiet bezgalīgā vientulībā, atraidot savu Debesu Tēva vēlmi jūs adoptēt. Viņš jūs pieņem par Savu bērnu jeb adoptē ar Savu brīnumus darošo Kristību. Turpiniet iepazīt savu Tēvu. Runājiet ar Viņu ik dienas lūgšanās, apmeklējot baznīcu, saņemiet dāvanas, ko Viņš jums sniedz. Viņš ar prieku jūs uzklausa, nemitīgi apber jūs ar neskaitāmām svētībām un mīl jūs.

Mīļais Tēvs, mani grēki un pārkāpumi ir šķīruši mani no Tevis. Paldies Tev, ka caur Jēzu Tu esi mani pieņēmis Savā ģimenē. Vadi mani, ka es ik dienas bieži un daudzreiz uzrunāju Tevi kā "Tēvu". Patēicos Tev, Tēvs. Āmen. ✠

PĀRBAUDIET! 1. JŅ. 4:1

Jēzus vairākkārt brīdināja Savus mācekļus no bīstamās viltus praviešu, farizeju un saduķeju mācības (Mt. 7:15; 16:6; Mk. 8:15; Lk. 12:1). Jēzus vēlas, lai jūs būtu pasargāts no tām aplamajām mācībām par Debesu Tēvu, kādas strauji izplatās dažviet pasaulē.

Plašsaziņas līdzekļi Amerikā aizvien biežāk vēsta par kādu herētisku kustību “Vienīgi Jēzus”, kas pārņēmusi dažas tā sauktās kristīgās baznīcas. Viens no šīs maldu mācības izplatītājiem ir populārākais sludinātājs Hjūstonā, Teksasā, T. D. Džekijs (Jakes), kurš uz žurnāla *TIME* vāka tika pieteikts kā potenciālais Billija Grēma slavas un amata mantinieks. Džekijs un “Vienīgi Jēzus” kustība māca, ka Dievs Tēvs un Svētais Gars nav atsevišķas Svētās Trīsvienības personas. Šī bīstamā maldu mācība jau ieguvusi tūkstošiem sekotāju Jammaikā un citur pasaulē.

KĀPĒC šīs herēzes sēkla atrod auglīgu augsni mūsdienu kristietībā?

Visticamāk, tas ir tāpēc, ka baznīcā reti un maz tiek mācīts par Debesu Tēvu, dažkārt Viņš tiek pat pilnīgi ignorēts.

KĀPĒC tik daudzas aktīvas kristīgās baznīcas visu savu dedzību un interesi koncentrē gandrīz vienīgi uz Jēzus vārdiem un darbiem, vispār aizmirstot pieminēt Dievu Tēvu?

Daļēji to varētu skaidrot ar to, ka kristieši zina — Tēvs grib, lai mēs raudzītos uz Viņa Dēlu, jo Jēzus ir Svēto Rakstu sirds un centrs (Jņ. 5:39; 20:31). Dievs mums Sevi ir atklājis Savā Dēlā (Ebr. 1:2), un Jēzus mums “dara zināmu” Tēvu (Jņ. 1:18). Vēl vairāk — “Viņā [Jēzū] mājō visa Dieva pilnība miesā” (Kol. 2:9). Kad Jēzus tika pārvērstis mācekļu acu priekšā un spožs padebesis apklāja Pēteri, Jēkabu, Jāni, Mozu un Eliju, “redzi, balss no padebess sacīja: “Šis ir Mans mīlais Dēls, pie kura Man labs prāts;” un Tēvs pieminēja šo stingro, varu apliecinājo norādījumu mums: “TO JUMS BŪS KLAUSĪT” (Mt. 17:5; Mk. 9:7; Lk. 9:35).

KĀDAS ir tās īpašās svētības, ko jūs saņemat, kad caur Jēzu tuvojaties sava Debesu Tēva tronim?

Jūsu Debesu Tēvs ir jūs “izrāvis no tumsības varas” un caur Jēzu, Savu Dēlu, piedod jums grēkus (Kol. 1:13); svētī jūs ar Savu vārdu (Jņ. 17:17); sūta jums Svēto Garu (Jņ. 14:26) un uzklausa jūsu lūgšanas (Jņ. 15:16). Šis ir tikai dažas no daudzajām svētībām, ko Viņš jums dod. Šajā **DZĪVĪBAS VĀRDA** numurā jūs uzzināsi vairāk par Debesu Tēva svētībām.

Nepadodieties kārdinājumam pievienoties aizvien populārākajai “Vienīgi Jēzus” kustībai, kas tieši un nepārprotami noliedz Tēvu kā atsevišķu trīsvienīgā Dieva personu, Dieva, kurš vienmēr ir klātesošs, lai jums palīdzētu. Tāpat arī nenoliedziet Tēvu netieši — dienu no dienas aizmirstot vai nevēloties ar Viņu runāt; nenoraidiet Viņu, vairoties Viņu uzrunāt, kad uzsākat savu lūgšanu. Svētais Debesu Tēvs jūs mīl, tāpēc aizvien paturiet sirdī un prātā ciešo saistību starp krustu, pie kura Jēzus nomira, un mīlestību, kāda Tēvam ir pret jums. Ikvienā lūgšanā un slavēšanā dodiet godu un pateicieties savam Debesu Tēvam, kurš līdz ar Dēlu un Svēto Garu, pēc apustuļa Pāvila vārdiem, “jūs darijis cienīgus dabūt savu tiesu pie svētajō mantojuma gaismā [Kristū]” (Kol. 1:12). Pateicieties savam Debesu Tēvam, jo Viņš jūs ir izrāvis no šīs pasaules tumsības varas un jau tagad pārcēlis Sava Dēla Jēzus valstībā, Viņā jūs nu esat saņēmuši pestīšanu un grēku piedošanu!

No Dieva vārda saņēmuši šo labo vēsti par savu Debesu Tēvu, ar prieku lasiet šo žurnāla numuru. Jums ir Tēvs debesīs, Viņš jūs mīl, vēlas, lai jūs būtu Viņa bērns, ik dienas vēlas uzklaust to, kas jums ir svarīgi, ir piedēvis jums visus jūsu grēkus un nodrošinājis jums mantojumu debesīs. Slavējiet Jēzu un Svēto Garu, **BET NEKAD NEAIZMIRSTIET TĒVU, KURŠ VĒLAS, LAI JŪS BŪTU VIŅA BĒRNS!**†

DZĪVĪBAS VĀRDS

atzīst Svētos Rakstus par vienīgo ticības un dzīves normu. Tā kā to pašu apgalvo arī citi grupējumi, konfesijas un kultī, tad **DZĪVĪBAS VĀRDS** pamatojas piecē un interpretācijā, ko izvirzīja luteriskie reformatori. Viņi ticē, atjaunot Baznīcu Kristus, apustuļu un praviešu mācībā, tādēļ mācīja, ka: Dieva vārds ir noteicošais; Kristus ir dzīvais un mūžīgais šī vārda iemiesojums; Svētais Gars izraisa ticību vienīgi caur Dieva vārdu un sakramentiem; visai mācībai jākoncentrējas uz Kristus personu un darbu, tādējādi atspoguļojot arī pareizu Bauslības un Evaņģēlija izpratni.

STARPTAUTISKIE PĀRSTĀVJI

Aleksandrs Bite
Sergejs Gluškovs
Genādijs Koņins
Guntis Kalme
Vjačeslavs Horpinčuks
Konstantīns Komarovs
Vsevolods Litkins
Žāms Fūks Mings
Ivo Pills
Tīts Salumē
Andris Smilgdrivs

Jēk. 1:17–18 teikts: “Katrs labs devums un katra pilnīga dāvana nāk no augšienes, no gaismas Tēva, pie kura nav ne pārmaiņas, ne pārgrozības ēnas. No brīvas gribas Viņš mūs ir dzemdīnājis ar patiesības vārdu, lai mēs būtu Viņa radījumu pirmaji.” Šis **DZĪVĪBAS VĀRDA** numurs ir veltīts mūsu Debesu Tēvam, kurš ar Savu vārdu glābj mūs un dod mums visu un vēl vairāk, kas mums ir nepieciešams šajā dzīvē un nākamajā!

Satura rādītājs

2 Vai jums ir Tēvs, ko jūs nepazīstat?	18 Brīdinājums no maldu mācībām
4 Vai esat dzirdējis par jaunāko maldu mācību?	20 Apkārtējie cilvēki — Dieva dāvana
6 Varat būt drošs par savu mūžīgo mantojumu	22 No Dieva nav jābaidās
10 Kādi ir pirmie vārdi jūsu lūgšanā?	24 Izrauti no grēka
12 Radītājs aizvien vēl darbojas!	26 Vārdi, kas dara jūs svētu
14 Sāpīga pieredze var būt svētīga	28 Palīdzība, kad viss šķiet zaudēts
16 Domājiet par Dievu, kad ģērbjaties	30 Vienkāršs veids, kā iepazīt savu Tēvu
	34 Dieva vārda studijas

Kas no iesākuma bija —

DZĪVĪBAS VĀRDS

1. JŅ. 1:1

DZĪVĪBAS VĀRDS tiek publicēts vairākās valodās. Izdevējs: Concordia Mission Society, P. O. Box 8555, St. Louis, MO 63126, USA.

Galvenais redaktors: Voless Šules (Wallace Schulz). Iespiests ASV, 2005. Redakcijas adrese: *GOOD NEWS*, 6973 Chippewa, St. Louis, MO 63109-3061, USA.

DZĪVĪBAS VĀRDS iznāk angļu, krievu, ukraiņu, baltkrievu, spāņu, portugāļu, franču, latviešu, lietuviešu, suahili, malagasiņu, korejiešu, ķīniešu un amhāru valodās.

Svēto Rakstu citāti no Bībeles latviešu tulkojuma 1965. gada izdevuma revidētā teksta: Bībele. — R.: LBB, 1997.

* Citāti no Bībeles tulkojuma: *Jaunās Derības vēstules un Jāņa atklāsmes grāmata*. — R.: LBB, 2001.

VG: *Vienprātības grāmata*. — R.: Augsburgas Institūts, 2001.

Uz vāka: Autors nezināms. *Dievs, Visvarenais Tēvs*. Mākslas arhīvs / Museo Dioscesano Orta.

“Dievs sūtīja Savu Dēlu,..

LAI MĒS TIKTU PIENĒMTI

par Dieva dēliem”

*Neatkarīgi no tā, vai esat bērns
vai pieaugušais, jūsu Debesu Tēvs
jūs mīl, sniedz jums pretī roku un
vēlas jūs pieņemt par Savu bērnu*

Kāda no Indijas augstākajām amatpersonām nesen Apvienoto Nāciju Ģenerālajā asamblejā izteicās, ka pēc dabas visi cilvēki, lai kādai rasei tie piederētu, ir “Dieva bērni”. Šis apgalvojums ir patiesi tikai pašā vispārīgākajā nozīmē, vienīgi tāpēc, ka Dievs ir mūsu Radītājs (1. Moz. 1:27; 4. Moz. 16:22; Ap. d. 17:28). Tomēr, tā kā visa cilvēce ir kritusi grēkā (Rom. 5:12; Ps. 51:7), mēs visi esam zaudējuši savu Debesu Tēvu un kļuvuši par “nepaklausības bērniem” (Ef. 2:1–3).

TAS IR DIEVA ZIŅĀ, NE JŪSĒJĀ!

Skumjā patiesība ir tāda, ka neviens cilvēks pasaulē, lai kur viņš būtu dzimis, nevar tā vienkārši pateikt: “Es esmu Dieva bērns,” vai: “Man ir Debesu Tēvs.” Jūs varat kļūt par Dieva bērnu tikai tad, kad Debesu Tēvs mīlestībā jums pasniedz roku (1. Jņ. 3:1), kā redzat Viņu sniedzam roku Ādamam šajā gleznā. Dievs jūs pieņem par bērniem (Gal. 4:4–5) un padara par Savas ģimenes locekļiem. Dievs jūs dara par Saviem bērniem, nevis jūs Viņu padarāt par savu Tēvu!

Šī **DZĪVĪBAS VĀRDA** numura pamattēma ir Debesu Tēvs, un galvenais tajā izvirzītais jautājums — vai jūs esat drošs par to, ka Debesu Tēvs jūs ir pieņēmis par Savu bērnu un ka jūs saņemsiet Viņa mūžīgo mantojumu?

KĀ NOTIEK ŠIS BRĪNUMS, KA DEBESU TĒVS JŪS PIENĒM PAR SAVU BĒRNU?

Kas Bībelē ir teikts par to, kā jūs tiekat saistīts ar Debesu Tēvu jeb — precīzāk būtu teikt — kā Viņš saistās ar jums? Kā Debesu Tēvs jūs padara par Savu bērnu? Mūsdienās daudzi uzskata, ka tad, ja cilvēks “nodod savu dzīvi Jēzum”, “pieņem Kristu” vai lūdz “grēcinieka lūgšanu”, viņš tādējādi ir nodibinājis attiecības ar Dievu. Tāpat šie cilvēki uzskata, ka Dievs viņus šajās attiecībās svētīs, viņiem piedos un viņus nodrošinās ar mūžīgu mantojumu. Tas izklausās jauki, tomēr tie visi ir cilvēku izdomājumi un pieņēmumi. Dievs pieņem jūs, nevis jūs izvēlaties pieņemt Dievu. Un norādījumi “nodot savu dzīvi Jēzum” vai “pieņemt Kristu” paši par sevi ir balstīti aplamā mācībā, ka cilvēkam piemīt “brīva griba” garīgās lietās. Lai arī šie izteicieni izklausās dievbijīgi, tie ir pretrunā ar Dieva vārdu, kurā teikts, ka pestīšana nenāk “ne no asinīm..., ne no vīra gribas” (Jņ. 1:13). “Tātad ne no cilvēka gribēšanas vai skriešanas, bet viss no Dieva žēlastības” (Rom. 9:16).

Dievs Tēvs, kurš nevar jums melot (Ebr. 6:18), vairākkārt Savā vārdā ir uzsvēris, ka patiesas Tēva-dēla vai Tēva-meitas attiecības jūs pats ar Viņu nodibināt nevarat. **To var izdarīt vienīgi Dievs**

Mikelandželo (1475–1564). Siksta kapela: Ādama radīšana (fragments). Siksta kapela, Vatikāna pils, Vatikāns. Erich Lessing / Art Resource, NY. Ielikums © Džerijs Etnips / SuperStock.

Tēvs! Jēzus ir sacījis: “Neviens nevar nākt pie Manis, ja viņu nevelk Tēvs, kas Mani sūtījis” (Jņ. 6:44). Un vēl: “Tāpēc Es jums esmu sacījis, ka neviens nevar nākt pie Manis, ja tas viņam nav Tēva dots” (Jņ. 6:65). Nevis iedomājieties, ka jums ir paša nodibinātas attiecības ar Debesu Tēvu, bet gan rūpīgi izpētiet Rakstus, lai varētu būt pilnīgi drošs par to, kā *Viņš* ir jūs pieņēmis par Savu bērnu.

DEBESU TĒVA MĀCĪBA UN RĪCĪBA ATTIECĪBĀ PRET JUMS IR ĻOTI RADIKĀLA

Piekrist Jēzus apgalvojumam, ka **vienīgi** Dievs Tēvs var nodibināt attiecības ar jums (Jņ. 6:44, 65) un ka no jūsu centieniem te nekas nav atkarīgs, šķiet visai radikāls solis un mācība, īpaši mūsdienās. Mācība, ka Debesu Tēvs ir tas, kurš pieņem mūs, ir “smagi vārdi” (Jņ. 6:60), un mūsdienās daudzi tos negrib uz klausīt. Tā kā šī mācība ir sarežģīta, šajā **DZĪVĪBAS VĀRDA** numurā galvenokārt tiks pievērsta uzmanība tam, ka Tēvs jūs mīl, sniedz jums pretī roku un pieņem jūs par Savu bērnu, vai jūs vēl esat bērns vai jau pieaudzis. Dieva mācība par Viņa vēlmi aizsniegt gan bērnus,

gan pieaugušos ir tik varena un nemainīga, ka pazīstamais Bībeles pētnieks Džordžs Stokhards ir teicis: “Šī doma, ka mēs tiekam pieņemti par Debesu Tēva bērniem ar Kristus starpniecību, caurauž visu Vēstuli [galatiešiem].” Tas nozīmē, ka mācība par jūsu Debesu Tēva vēlmi pieņemt jūs par bērniem nav nenozīmīga vai Dieva vārdā grūti saskatāma. Pieņemt jūs par bērniem ir Debesu Tēva mīlestības izpausmes pamatu pamats. *Cita veida nav.*

Pārdomājot to, kā Dievs jūs padara par Savu bērnu, kā *Viņš* to ir atklājis Savā vārdā, atcerieties vai mēģiniet iztēloties, kā notiek adopcija šajā pasaulē. Ja jūs vēlaties adoptēt bērnu, katrā valstī tas notiek pēc stingras, likumā noteiktas kārtības. Ja visi noteikumi netiks ievēroti, adopcija nebūs likumīga, attiecīgās valsts likuma priekšā jūs nebūsit šī bērna vecāki, un viņš netiks uzskatīts par jūsu mantinieku. Laicīgajā sabiedrībā pastāv noteikta adopcijas procedūra, ko jūs nevarat patvaļīgi izmainīt, un tāpat tas ir attiecībā uz jūsu Debesu Tēvu. Ja *Viņš* nav jūs pieņēmis pēc Saviem noteikumiem, tad jūs arī neesat Viņa bērns un Viņa mantojuma saņēmējs.

turpinājums nāk. lpp.

ES JŪS
NEATSTĀŠU
BĀREŅUS,
BET NĀKŠU
PIE JUMS
JŅ. 14:18

PALDIES DEBESU TĒVAM, JO VIŅŠ JUMS IR ATKLĀJIS SAVUS NODOMUS!

Pateicieties Debesu Tēvam, jo Viņš jums ir darījis zināmu, kā Viņš jūs padara par Savu bērnu. Dievs gan pieaugušos, gan bērnus un pat zīdaiņus padara par Saviem bērniem ar Kristību. Kristībā darbojas jūsu Debesu Tēvs, bet jūs pats nedarāt neko (1. Pēt. 1:3; Jēk. 1:18), tāpat kā laicīgā adopcijā rīkojas nākamie vecāki, bet no bērna nekāda rīcība netiek prasīta. Kristībā cilvēks, vai tas būtu bērns vai pieaugušais, tiek cieši saistīts ar Jēzu un Viņa augšāmcelšanos (Rom. 6:5–6). Kad jūs Kristībā atdzimstat caur Dieva vārdu (1. Pēt. 1:23), šim vārdam ir vara “izglābt jūsu dvēseles” (Jēk. 1:21). **Kad jūs Kristībā tiekat savienots ar Jēzu, jūs esat savienots arī ar Tēvu. Šo brīnumu Debesu Tēvs izmanto, lai padarītu jūs par Savu bērnu un ierakstītu Savā dzīvības grāmatā** (Jņ. atkl. 21:27), lai jūs saņemtu sava Tēva mantojumu (Ap. d. 20:32; 26:18; Kol. 1:12). Jēzus ir sacījis: “Es jūs neatstāšu bāreņus, bet nākšu pie jums” (Jņ. 14:18), jo jūsu Debesu Tēvs vēlas jūs pieņemt par Saviem bērniem.

VAI DIEVA LIKUMAM IR IZŅĒMUMI?

Kas notiek ar tiem, kuri noliedz Kristības varu izglābt, kas apliecināta Dieva vārdā; ar tiem, kuri domā, ka paši var pievienoties Tēvam, vai nu “pieņemot Jēzu”, vai “izvēloties Kristu”? Vai viņi tiks izglābti? Kaut arī mēs neesam tiesīgi izteikt spriedumu par šiem cilvēkiem, mums tomēr jānorāda, ka viņi rīkojas pretēji nepārprotami izteiktajai Tēva gribai: “Kas tic un top kristīts, tas tiks izglābts” (Mk. 16:16). Arī Jēzus ir pavēlējis kristīt visus cilvēkus, tai skaitā arī bērnus (Mt. 28:19). Kristība un ticība ir kā vienas monētas divas puses. Dieva dzīvais vārds Kristībā dara jūs garīgi dzīvu un spējīgu ticēt, jo “ticība rodas no pasludinātās vēsts”* (Rom. 10:17) un no tā, ka dzīvu darošais Kristus vārds tiek saņemts Kristībā.

Bet kā tad ar ļaundari pie krusta? Daži uzsver, ka viņš nebija kristīts, tomēr Jēzus viņam sacīja: “Šodien tu būsi ar Mani paradīzē” (Lk. 23:43). Mēs tomēr varam būt droši, ka viņš kādā brīdī bija dzirdējis pestīšanas apsolījumu Jēzū Kristū, jo ticība rodas no tā, ka cilvēks dzird Dieva vārdu (Rom. 10:17), “bet, kas netic, tiks pazudināts” (Mk. 16:16). Ļaundarim nepārprotami bija ticība uz Kristu, kaut arī viņam nebija ticis tas prieks un priekšrocība būt kristītam. Tomēr nevajadzētu savu dzīvi un ticību balstīt uz izņēmumu no likuma. Brīnišķīgajā Kristībā Debesu Tēvs jums ir devis apsolījumu, par kuru jūs varat būt pilnīgi drošs, apsolījumu, uz kuru jūs vienmēr varat paļauties, jo ir neiespējami, ka jūsu Debesu Tēvs jums melotu (Ebr. 6:18).

KRISTĪBĀ DEBESU TĒVS JUMS APSOLA MŪŽĪGU MANTOJUMU

Nešķiediet laiku velti ar cilvēku izgudrotiem paņēmieniem, kā saistīties ar Dievu. Nedzīvojiet briesmīgā neziņā par nākotni, cerot uz izņēmumu no likuma. Ļaujiet savam Debesu Tēvam Kristū paveikt ar jums Kristības brīnumu. Dievs pieņem jūs, nevis jūs Viņu. Pricājieties, ka Debesu Tēvs tik brīnišķīgi ir jūs darījis par Savu bērnu un nu jūs Viņu varat uzrunāt “Aba [Tētiņ], Tēvs” (Rom. 8:15), un ka jūs esat ierakstīts Viņa novēlējumā tagad un mūžīgi. Viņš nodrošina jums mūžīgu mantojumu. Pricājieties par šo labo vēsti, — ka esat Dieva bērns. Slavējiet sava Tēva vārdu ik dienas!

“Jo jūs neesat saņēmuši verdzības garu, lai atkal kristu bailēs, bet jūs esat saņēmuši dievbērības Garu, kas mums liek saukt: Aba [Tētiņ], Tēvs! Šis pats Gars apliecina mūsu garam, ka esam Dieva bērni. Ja nu esam bērni, tad arī mantinieki — Dieva mantinieki un Kristus līdzmantinieki” (Rom. 8:15–17).

Aba, Tēvs, paldies Tev, ka, pateicoties Tevis veiktajam brīnumam, es Kristībā esmu kļuvis par Tavu bērnu. Nu es vairs neesmu nepaklausības un dusmības bērns. Paldies, ka, runājot ar Tevi, es varu paļauties un uzticēties Tev, būt kā mazs bērns savam tēvam. Paldies, ka esi mani pieņēmis un caur Tava Dēla Jēzus nāvi un augšāmcelšanos esi mani uzņēmis Savā ģimenē. Āmen.

Šos bāreņus, kuriem nav
miesīgā tēva, Debesu
Tēvs pieņem Savā
ģimenē caur Kristību

Ieklausieties,

KĀ DEBESU TĒVS JUMS ATKAL UN ATKAL ATGĀDĪNA, KA VĒLAS JŪS
PIEŅEMT PAR SAVU BĒRNU UN DĀVĀT JUMS MŪŽĪGU MANTOJUMU

“Jo jūs neesat saņēmuši verdzības garu, lai atkal kristu bailēs, bet jūs esat saņēmuši **dievbērņības** Garu, kas mums liek saukt: Aba, Tēvs” (Rom. 8:15).

“..arī mēs paši, kas jau esam apveltīti ar pirmo debess balvu — Garu, ar ilgu pilnām nopūtām gaidām, kad saņemsim savu **bērnu tiesu**, savas miesas pilnīgo atpestīšanu” (Rom. 8:23).

“Es vēlētos būt nolādēts, atstumts no Kristus par labu saviem brāļiem, kas pēc miesas ir mani brāļi, israēlieši, kam pieder **bērnu tiesa**, dievišķā godība, derības, Bauslība, kalpošana, apsolījumi..” (Rom. 9:3–4).

“Bet, kad laiks bija piepildījies, tad Dievs sūtīja Savu Dēlu, dzimušu no sievas, noliktu zem Bauslības, lai izpirktu tos, pār kuriem valdīja Bauslība, ka mēs iegūtu **bērnu tiesības**. Bet, ka jūs esat bērni, to ir Dievs apliecinājis, sūtīdams Sava Dēla Garu jūsu sirdīs, kas sauc: Aba, Tēvs” (Gal. 4:4–6).

“Pēc Savas gribas labā nodoma Viņš jau iepriekš nolēmis, ka mums būs Viņa **bērniem būt** caur Jēzu Kristu par slavu Viņa augstajai žēlastībai, ar ko Tas mūs apveltījis Savā mīļotajā Dēlā” (Ef. 1:5–6).

“Slavēts lai ir Dievs, mūsu Kunga Jēzus Kristus Tēvs, kas Savā lielajā žēlastībā mūs ir atdzemdinājis dzīvai cerībai ar Jēzus Kristus augšāmcelšanos no miroņiem, neiznīcīgam, neaptraipītam un nevīstošam **mantojumam**, kas ir uzglabāts debesīs jums” (1. Pēt. 1:3–4).

“Un tādēļ Viņš ir Jaunās Derības starpnieks, lai, pēc tam kad Viņš nāvē sagādājis atpestīšanu no pirmās derības laikā izdarītajiem pārkāpumiem, aicinātie saņemtu apsolīto mūžības **mantojumu**” (Ebr. 9:15).

“Visu, ko darāt, darait no sirds, it kā savam Kungam un ne cilvēkiem, jo jūs zināt, ka Tas Kungs par atmaksu jums dos debesu **mantojumu**. Jūs jau kalpojat savam Kungam — Kristum” (Kol. 3:23–24).

“Viņā arī jūs esat dzirdējuši patiesības vārdu, savas pestīšanas Evaņģēliju, un, Viņam ticēdami, esat saņēmuši Svētā Gara zīmogu pēc apsolījuma, kas ir mūsu gaidāmā **mantojuma** ķīla, līdz reiz iegūsīm pestīšanas pilnību par slavu Viņa varenībai” (Ef. 1:13–14).†

“Kungs, māci mums Dievu lūgt”

LK. 11:1

Jēzus “ar augšāmcelšanos no mirušajiem celts spēkā par Dieva Dēlu”* (Rom. 1:4). Un, kaut arī Viņš ir Dieva Dēls, neviens cits nav tik uzcītīgi vērsies pie Debesu Tēva un tik ļoti paļāvis uz lūgšanas spēku kā mūsu Pestītājs!

VAI GRIBAT, LAI JĒZUS JŪS MĀCA, KĀ LŪGT?

Mācekļi ievēroja, ka Jēzus paradīs lūgt Dievu. Tie apzinājās, ka Viņam ir īpašas attiecības ar Debesu Tēvu. Tāpēc tad, kad Viņš reiz bija beidzis Savu lūgšanu, viens no mācekļiem Viņam teica: “Kungs, māci mums Dievu lūgt” (Lk. 11:1). Kā attēlots šajā lappusē, Jēzus tūdaļ atsaucās uz Savu mācekļu lūgumu, mācot viņiem lūgšanu, kas visā pasaulē pazīstama kā lūgšana *Mūsu Tēvs*. Šī “Kunga lūgšana” vislielākajā mērā ir kalpojusi par lūgšanas paraugu. Kā Jēzus mācīja Saviem mācekļiem Dievu lūgt, tāpat Viņš māca arī jūs (Mt. 6:9–13).

Jūs neatradīsiet labāku paraugu lūgšanai kā lūgšanu *Mūsu Tēvs*. Mārtiņš Lutērs skaidro, kāpēc kristietim būtu šī lūgšana jālūdz ik dienas.

Lai mūs rosina un mudina arī tas, ka Dievs, dodams apsolījumu un bausli, **nāk mums pretī un pats dod vārdus un veidu, kā un ko lūgt**, lai mēs redzam, cik sirsnīgi Viņš uzņemas rūpes par mūsu bēdām, un nešaubāties, ka tāda lūgšana Viņam ir tīkama un tiešām tiek uzklāta. **Tā ir liela priekšrocība, salīdzinot ar visām citām lūgšanām, kuras mēs paši varētu izdomāt.** Jo tad sirdsapziņa vienmēr šaubītos un sacītu: “Es gan esmu lūdzis, bet kas zina, kā Viņam tas patīk, vai esmu lūdzis pietiekami daudz un pareizi?” **Tāpēc uz zemes nav atrodama cēlāka un labāka lūgšana par dienišķo *Mūsu Tēvs*, jo tai ir īpaša liecība, ka Dievs to labprāt uzklā; to mēs nemainītu pat pret visas pasaules labumiem** (*Lielais katehisms // VG, 424.–425. lpp.*).

KĀDS IR PIRMAIS Vārds, KO JŪS VAJADZĒTU TEIKT LŪGŠANĀ?

Jēzus vēlas, lai pirmais vārds, ko jūs izsakāt lūgšanā, būtu “Tēvs” (Lk. 11:2). Kāpēc? Lutērs skaidro, ka “Dievs grib mūs mīļi aicināt, lai ticam, ka Viņš ir mūsu īstenais Tēvs un mēs — Viņa

īstenie bērni, lai droši un paļāvīgi Viņu lūdzam, kā mīļi bērni lūdz savu mīļo tēvu” (*Mazais katehisms // VG, 345. lpp.*).

Kad esat lūdzis *Mūsu Tēvs*, izmantojiet šīs lūgšanas vārdus, lai runātu ar Dievu par visām savām vajadzībām.

- ▶ Jūs nezināt, kur un kā rast pārtiku nākamajai ēdienreizei? *Lūdziet savam Tēvam: “Mūsu dienišķo maizi dod mums šodien.”*
- ▶ Jūs jūtat, ka nespējat pretoties velna un savu grēcīgo vēlmju kārdinājumam? *Lūdziet: “Neieved mūs kārdināšanā.”*
- ▶ Jūs dažkārt pārņem šaubas, vai Dievs jūs mīl un tiešām ir padarījis par Savu bērnu? *Lūdziet: “Lai nāk Tava valstība.”*

Būtībā jums nemaz nebūs tādas vajadzības, kura nebūtu ietverta lūgšanā *Mūsu Tēvs*! Jēzus apliecina, ka jūsu Tēvs debesīs tiešām uzklā jūsu lūgšanu un atbild uz to pēc Savas žēlastības.

DIEVS KRISTĪBĀ JŪS IR PADARĪJIS PAR SAVU BĒRNU. VAI TAS IETEKMĒ JŪSU PAĻĀVĪBU LŪGŠANĀ?

Agrīnajā kristīgajā baznīcā lūgšanu *Mūsu Tēvs* mācīja tikai pēc tam, kad cilvēks bija nokristīts. Tam bija jānorāda, ka tikai pēc tam, kad Dievs ir darījis šo brīnumu — Kristībā kādu padarījis par Savu bērnu, šis cilvēks patiesi var Dievu saukt par Tēvu. “Bet, ka jūs esat bērni, to ir Dievs apliecinājis, sūtīdams Sava Dēla Garu jūsu sirdīs, kas sauc: Aba, Tēvs” (Gal. 4:6).

Kristībā Dievs jūs ir pieņēmis par Savu. Un nu jūsu Debesu Tēvs vēlas, lai jūs lūdzot būtu drošs un atklāts. Viņš vēlas, lai jūs Viņu tieši un mīļi uzrunātu: “Tēti!” Nevilcinieties. Mazs bērns ierāpjas tēvam klēpī, lai parunātu par visu, kas viņam ir svarīgi, un jūsu Debesu Tēvs to pašu gaida no jums.

Mīļais Tēvs, māci man vienmēr uzrunāt Tevi par Tēvu. Dod man paļāvību vērsties pie Tevis ar lūgšanām pat attiecībā uz niecīgām lietām manā dzīvē. Paldies Tev, Tēvs, ka esi apsolījis ne vien uzklāties manas vienkāršās lūgšanas, bet arī atbildēt uz tām (1. Jņ. 5:15). Jēzus iestājas par mani. Tādēļ es Tevi lūdzu pilnīgā paļāvībā Jēzus, Tava krustāstā un augšāmceltā Dēla, vārdā (Rom. 8:34). Amen. †

“Mans Tēvs.. darbojas, tāpēc arī Es darbojos”

Jņ. 5:17

Pirms vairāk nekā 400 gadiem holandiešu Zaharija Jansens nodarbojās ar briļļu lēcu izgatavošanu. Caur lēcām priekšmeti izskatījās lielāki, un, kad Jansens kādu dienu paraudzījās caur divām kopā saliktām lēcām, viņš ievēroja, ka tā tie izskatās vēl daudzārt lielāki. Šis atklājums viņu noveda pie kāda daudz nozīmīgāka atklājuma — pirmā mikroskopa, ko Jansens uzbūvēja 1595. gadā.

JŪSU TĒVS JOPROJĀM DARBOJAS!

Instrumenti, ko lieto zinātnē, pēdējo četrus gadsimtus laikā ir tiktāl pilnveidoti, ka mūsdienās ir iespējams izsekot līdz tam, kā cilvēks no sīkas šūnas aug un attīstās par pilnīgi izveidojušos personu. Šādā palielinājumā jūs paša acīm varat pārliccināties, ka Dievs **joprojām darbojas**. Kaut arī tas ir tikai viens no daudziem piemēriem, šis attēls, kurā redzams, kā Debesu Tēvs rada bērniņu, atspoguļo Jēzus vārdus: “Mans Tēvs **aizvien vēl darbojas**, tāpēc arī Es darbojos” (Jņ. 5:17). Pateicieties Debesu Tēvam, ka Viņš darbojas ar jums, jūsos un ap jums ik dienas!

Ieklausieties psalmista vārdos, kad viņš apdzied ne vien to, ko Tēvs ir reiz darījis, bet arī to, ko **Viņš aizvien vēl dara**. Pievērsiet uzmanību izceltajiem vārdiem, īpaši darbības vārdiem, un liksmojiet, jo jūs Debesu Tēvs **aizvien vēl darbojas** (Jņ. 5:17).

“Teici To Kungu, mana dvēse! Kungs, mans Dievs, cik Tu esi liels, cildenumā un godībā tērpies. Tu ģērbies gaismā kā tērpā, Tu **izplet** debesis kā telts segu. Tu udeņus **liec** Savai pilij par pamatu, Tu **brauc** uz mākoņiem kā ar ratiem, Tu **skrien** ar vēja spārnēm; Tu **dari** vējus par Saviem vēstnešiem un uguns liesmas par Saviem kalpiem. ..Tu **pievadi** avotus strautiem pa ielejām, tā ka šie strauti priecīgi burbuļo dziļumos starp kalniem. Tie dzirdina tālāk visus kustoņus laukā, tur meža ēzeļi dzesē savas slāpes. Viņu kras-tos dzīvo debess putni un dzied koku zaros dziesmas. Tu **veldzē** kalnus no Savas debess pils; ar augļiem, ko Tu audzē, piepildās zeme. Tu **liec** augt zālei par barību lopiem un dažādiem augiem cilvēku vajadzībām, Tu **liec** zaļot sējai, lai nāktu no zemes maize.. Kad iestājas tumša, tad metas nakts, tad kustas visi meža zvēri. Jaunie lauvas ruc pēc laupījuma un gaida savu barību no Dieva. Kad saule uzlec, tad tie pazūd un apgulstas savās alās; tad cilvēks

iziet pie sava darba, iegrimdams savā darbā līdz vakara laikam. Cik lieli ir Tavi darbi, ak, Kungs! Cik daudz ir to, un tos visus Tu esi ar gudrību radījis; zeme ir Tavu radījumu pilna” (Ps. 104:1–24).

JŪSU DEBESU TĒVS DARBOJAS AR JUMS UN JŪSOS IK DIENAS!

Ja jums gadās sagriezties vai lauzt kādu kaulu, šie ievainojumi bieži vien sadzīst paši pat bez zāļu lietošanas. Kāpēc? Tāpēc, ka jūsu Debesu Tēvs **aizvien vēl darbojas** (Jņ. 5:17). Ikreiz, kad ieraugāt zīdainīti, mazu bērnu vai sievieti stāvoklī, atcerieties, ka Dievs **aizvien vēl darbojas**.

Aizvien, kad redzat, ka tiek kristīts kāds bērns vai pieaugušais, tāpat atcerieties, ka jūsu Debesu Tēvs **aizvien vēl darbojas**, no Sava vārda sēklas radīdams sirdī ticību. “Jūs.. esat atdzimuši ne no iznīcīgas sēklas, bet neiznīcīgas, no dzīvā un paliekamā Dieva vārda” (1. Pēt. 1:23). “Jo jūs visi, kas esat kristīti Kristus vārdā, esat tērpušies Kristū” (Gal. 3:27). “Tādēļ, ja kas ir Kristū, tas ir jauns radījums” (2. Kor. 5:17). Slavējiet sava Debesu Tēva vārdu.

Visur tur, kur tiek atjaunota debess un zeme, miesa un dvēsele, **jūsu Tēvs aizvien vēl darbojas** (Jņ. 5:17)!

Mīļais Tēvs, ik reizi, kad redzu, kā Tu atjauno un radi no jauna miesu un dvēseli, kad redzu mazu bērnu vai to, kā sadzīst pat vis-niecīgākais ievainojums, atgādini man par Tavu mīlestību un žēlsirdību; atgādini man, ka Tu aizvien vēl darbojies. Āmen.✠

“DIEVS IZTURAS PRET JUMS
KĀ PRET BĒRNIEM”

EBR. 12:7

KAD MĀRTIŅŠ LUTERS

rakstīja savus slavenos komentārus astoņos sējumos par 1. Mozus grāmatu, viņš pamanīja, ka daudzi teologi un Bībeles pētnieki šeit attēloto situāciju ir atzinuši par visneizprotamāko un grūtāko Rakstu vietu visā Vecajā Derībā. Viņi nesaprata, kāpēc ir tik svarīgi, ka “Jēkabs palika viens pats un Kāds ar viņu cīnījās līdz rīta ausmai” (1. Moz. 32:25).

Arī jums varētu šķist, ka šeit attēlotajai cīņai ar jūsu ikdienas dzīvi nav nekāda sakara. Tomēr šī nozīmīgā Rakstu vieta jums vēsta, ka daudzas cīņas un grūtības jums nākas izturēt tāpēc, ka Dievs jūs mīl, par jums rūpējas un lai tas nāktu jums par labu (Ebr. 12:10).

JĒKABS CĪNĪJĀS AR PAŠU DIEVU!

Pēc daudziem svešumā pavadītiem gadiem Jēkabs devās mājup uz tēva namu. Ģimeni un mantas viņš aizsūtīja pa priekšu, domādams nākamajā dienā savējiem pievienoties.

“Bet Jēkabs palika viens pats, un Kāds ar viņu cīnījās līdz rīta ausmai. Kad Tas redzēja, ka nespēj [Jēkabu] pieveikt, Tas aizskāra viņa ciskas kaulu, tā ka Jēkaba ciskas kauls izgriezās, cīnoties ar Viņu. Un Tas teica: “Atlaid mani, jo rīts sāk aust.” Bet Jēkabs teica: “Es Tevi neatlaidīšu, iekāms Tu mani nesvētīsi.” Un Tas vaicāja: “Kā tevi sauc?” Viņš atbildēja: “Jēkabs.” Bet Tas viņam sacīja: “Tavs vārds turpmāk nebūs Jēkabs, bet Israēls, jo **tu ar Dievu** un ar cilvēkiem **esi cīnījies** un esi uzvarējis” (1. Moz. 32:25–29).

Izceltie vārdi padara šo Rakstu vietu īpaši nozīmīgu jūsu ikdienas dzīvē — pats Dievs cīnījās ar Jēkabu! Dievs piespieda Jēkabu cīnīties un izmežģīja viņam locītavu, tā ka Jēkabam vēlāk nācās klibot (1. Moz. 32:32).

“KO TAS KUNGS MĪL, TO VIŅŠ PĀRMĀCA” EBR. 12:6

Mārtiņš Luters šo Rakstu vietu skaidro šādi:

Dievs spēlējas ar Jēkabu, lai pamācītu viņu un stiprinātu viņa ticību. Tā dievbijīgs vecāks paņēma no sava dēla ābolu, kas puisēnam šķiet tik tīkams, ne tāpēc lai zēns bēgtu no sava tēva vai novērstos no viņa, bet gan lai to pamudinātu vēl ciešāk apskaut tēvu un lūgt: “Tēt, atdod, ko esi man atņēmis!” Tad tēvs ir priecīgs par šīs pārbaudes rezultātu, bet dēls, atguvis ābolu, mīl savu tēvu vēl dedzīgāk.

Tad Luters attiecina šo stāstu uz jūsu dzīvi.

No šī piemēra ar Jēkabu redzam, ka Dievs dažkārt mēdz parotaļāties ar Saviem svētajiem, un, ciktāl tas attiecas uz Viņu, tās ir tīrās bērnu spēlītes. Bet mums, kad Viņš mūs šādi pārbauda, tas šķiet pavisam citādi. Tomēr.. Dievs mūs uzlūko ar vislaipnāko smaidu un Viņam patīk tie, kas Viņu bīstas un cer uz Viņa žēlastību (*Luther's Works*, 8. sēj., 130.–131. lpp.).

PIENĒMIET SAVA MĪLOŠĀ DEBESU TĒVA PAMĀCĪBU

Dieva Tēva dusmas par jūsu grēkiem ir pilnībā remdētas ar Jēzus nāvi un augšāmcelšanos. Jūsu Debesu Tēvs NEKAD neizturēsies pret jums ļauni un neliks jums ciest, liekot maksāt par jūsu grēkiem.

Tomēr jūsu Debesu Tēvs ļauj, ka jums, Viņa mīļajam bērnam, nākas paciest “dažādas kārdināšanas” (Jēk. 1:2) un “tagadējās grūtības, kas ir vieglas” (2. Kor. 4:17), gluži kā Jēkabam bija jāklibo izmežģītās locītavas dēļ (1. Moz. 32:32). Kad jūs piemeklē nelielas paciešanas, piemēram, galvassāpes vai grūta diena darbā, neuzskatiet, ka tās ir nesvarīgas, kā daudzi Bībeles pētnieki par nesvarīgu uzskata šeit attēloto Bībeles vēsti. Tāpat arī, piedzīvojot nopietnus pārbaudījumus — nabadzību, neārstējamu slimību, nāvi vai vajāšanas tāpēc, ka esat kristietis, neizdariet aplamu secinājumu, ka Dievs uz jums dusmojas. Apdomājiet šo attēlu un to svarīgo vēsti, ko tas pauž. Atcerieties, ka Dievs cikstējās ar Jēkabu, un priecājieties, ka Viņš arī jūs tāpat pārmāca, lai tas nāktu jums par labu (Ebr. 12:10).

Mīlais Debesu Tēvs, paldies Tev, ka Tava Dēla nāve pie krusta ir remdējusi visas Tavas dusmas. Aizvien, kad man nākas pieredzēt nepatīkamas vai patiesas bēdas, ļauj man ieraudzīt, ka tā ir Tava mīlestības pilnā pamācība un tēvišķā audzināšana man par labu. Amen. †

“Dievs Tas Kungs darīja cilvēkam un viņa sievai drānas no ādām”

1. Moz. 3:21

Pasaulslavenais japāņu izcelsmes modes un tekstila dizainers Juniči Arai bija uztvēris ciešo saistību starp garīgo dzīvi un ģērbšanās stilu. Viņš teicis: “Drānas sedz ne vien miesu, bet arī garu. Drēbes ir lepns apliecinājums mūsu vienībai ar Dievu.” Iespējams, jūs būsiet pārsteigts, uzzinot, ka arī jūsu Debesu Tēvs saskata ciešu saikni starp jūsu apģērbu un jūsu dzīvi kopā ar Viņu. Kaut arī pēc sākotnējā Dieva plāna cilvēkam nebija vajadzīgs apģērbs, Viņa žēlastības dēļ pat jūsu drēbes liecina par Debesu Tēva mīlestību pret jums!

NO KAILUMA GODĪBAS LĪDZ GRĒKA KAUNAM

Bībelē teikts, ka Ādams un Ieva “bija kaili, bet tie nekau-nējās” (1. Moz. 2:25). Komentējot šo pantu, Mārtiņš Luters sacīja: “Staigāt kailam nebūt nebija apkaunojoši, tas bija pat cienijami un apbrīnojami” (*Luther's Works*, 1. sēj., 139. lpp.). Ādama kailums liecināja par godības pilno “Dieva līdzību”, ko Debesu Tēvs viņam bija devis. Luters piebilda, ka “tas, ka Ādams un Ieva staigāja kaili, bija viņu lielākā rota Dieva un visas radības priekšā” (*Luther's Works*, 1. sēj., 167. lpp.).

Tomēr Ādams un Ieva zaudēja savu kailuma godību, tas ir, savu pilnīgo, atklāto un patieso uzticēšanos Dievam. Kad viņi bija ēduši no aizliegtā augļa, “viņu abu acis tapa atvērtas, un viņi atzina, ka viņi bija kaili, un viņi savija vīģes lapas un taisīja sev gurnu apsejūs” (1. Moz. 3:7). Piesegdamies ar vīģes lapām, Ādams un Ieva veltī centās slēpt savu kaunu no Dieva.

Kā redzams gleznā šajā lappusē, Dievs negribēja, lai Ādams un Ieva paliek kaili un neaizsargāti sava grēka kauna priekšā. Pēc tam kad Dievs bija apsolijs sūtīt Glābēju (1. Moz. 3:15) un norādījis Ādamam un Ievai, kādas būs viņu grēka sekas (1. Moz. 3:16–19), “Dievs Tas Kungs darīja cilvēkam un viņa sievai drānas no ādām un tajās ieģērba viņus” (1. Moz. 3:21). Šis Dieva dotās drānas bija kā atgādinājums Ādamam un Ievai par viņu krišanu grēkā, neveiksmēs un bēdās. Bet tās viņiem arī liecināja par Dieva lēnprātīgo žēlastību!

APĢĒRBS KĀ ATGĀDINĀJUMS PAR JŪSU GRĒKU

Uzvelkot kreklus un bikses vai kleitu, apaujot kurpes, jūs diez vai aizdomājaties, kāda nozīme jūsu apģērbam ir Dieva acīs. Ne vien Ādams un Ieva ir zaudējuši kailuma godību

Dieva priekšā, bet “VISI ir grēkojuši, un visiem trūkst dievišķās godības” (Rom. 3:23). Uzlūkojot savas drēbes un ģērbjoties, atcerieties, ka jūs un visi cilvēki esat atkrituši no augstākās laimes un krituši galējā grēka nelaimē un bēdās. Lai jūsu drēbes jūs mudina nožēlot un lūgt piedošanu par jūsu daudzajiem grēkiem!

ATCERIETIES, KA JŪSU DRĒBES TĀPAT ATGĀDINA PAR DIEVA ŽĒLSIRDĪBU!

Bet atcerieties arī to, ka drēbes ir devis Dievs, kurš ir “žēlīgs un lēnīgs..., pacietīgs un bagāts žēlastībā” (Ps. 103:8). Šajā gleznā attēlots, ka Dievs pats apģērbj Ādamu un Ievu. Un, kaut arī jūs staigājat Ādama un Ievas ceļus, ik dienas daudz grēkodams, Dievs Savā mīlestībā aizvien gādā jums drānas, lai jūs apsegtu un pasargātu. “Ja tad Dievs zāli laukā.. tā ģērbj, vai tad ne daudz vairāk jūs” (Mt. 6:30)?

Tāpat kā Dieva žēlsirdība ietērpja Ādamu un Ievu, arī jūsu drēbes norāda uz Dieva žēlsirdību Jēzū Kristū. Kad Dievs deva “cilvēkam un viņa sievai drānas no ādām” (1. Moz. 3:21), Viņam nācās upurēt kādu dzīvnieku, un šī pirmā asinsizliešana Bībelē norāda uz gaidāmo Jēzus asinsizliešanu, mirstot pie krusta. Ģērbjoties atcerieties, ka Dievs jūs “ģērbj pestīšanas drēbēs un.. apsedz ar taisnības apsegu” (Jes. 61:10). Ik reizi ģērbjoties atcerieties, ka pat jūsu drēbes atgādina jums par Dieva žēlsirdību! “Jo jūs visi, kas esat kristīti Kristus vārdā, esat tērpušies Kristū” (Gal. 3:27).

Mīlais Tēvs, paldies, ka esi man devis apģērbu un apavus, ne vien lai apsegtu manu grēku un kaunu, bet arī lai atgādinātu par Tavu žēlastību un piedošanu. Ik reizi, kad ģērbjos, atgādināni man, ka Tu esi mani ietērpis Savā Dēlā Jēzū Kristū un Viņa taisnības drānās. Āmen.†

“Vai tad tiešām Dievs ir teicis?”

Ēdenes dārzā velns čūska izskatā kārdināja Ievu apšaubīt Dieva vārdu (1. Moz. 3:4–5; 2. Kor. 11:3). Nākamās trīs rindkopas rāda, ka velns cītīgi darbojas, lai liktu cilvēkiem šaubīties pat par to, vai Debesu Tēvs vispār eksistē.

- ▶ *Luteriskās baznīcas enciklopēdija* vēsta, ka modernais cilvēks, cenšoties izprast, kā reliģija ietekmē cilvēka dvēseli, lielā mērā pamatojas uz Frīdriha Šleiermahera (1768–1834) mācību. Tomēr Šleiermahera mācība ir ļoti bīstama, jo viņš mācīja, ka kristiešiem attiecībā uz Dievu nevajadzētu lietot Trīsvienības jēdzienu “Tēvs, Dēls un Svētais Gars”, jo tas esot pārāk neizprotami. Reformātu teologs Šleiermahers apgalvoja, ka kristīgajai ticībai nav nepieciešamības runāt par Trīsvienību.
- ▶ Nesen luterāņu izdotajā *Kristīgajā dogmatikā* — redaktori Karls Brātenis un Roberts V. Džensons — ir atvesta bibliskā mācība par Trīsvienību. Šajā grāmatā ir teikts: “Trīsvienības vārds nenokrita no debesīm. To radīja ticīgie, lai runātu par Dievu, ar kuru mēs esam saistīti.. “Tēvs, Dēls un Svētais Gars” vienkārši saplūda kopā kā viena [Dieva] vārds, kurš tā tika uztverts, un acimredzot tas notika, pirms tika noskaidrota šī termina piemērotība” (*Christian Dogmatics*, 1. sēj., 93. lpp.).
- ▶ Vēl radikālāks uzbrukums Trīsvienībai un Debesu Tēvam ir nesen iznākušajā Letijas Raselas grāmatā, kur viņa raksta: “Ir iespējams runāt par Dievu Radītāju, nelietojot vīriešu dzimti. Tāpat arī varbūt ir lietderīgāk, runājot par Svēto Garu, Mierinātāju, lietot sieviešu dzimti” (*Human Liberation: A Feminist Perspective*, 22. lpp.).

Ir tik briesmīgi redzēt, kā velns, slēpjoties aiz tā saukto Bībeles pētnieku maskas, aizvien nekaunīgāk uzbrūk Trīsvienībai un Debesu Tēvam. Mūsdienās viņš pamanās slēptā veidā ielavīties pat grāmatās, kas domātas topošo luterāņu mācītāju sagatavošanai.

Apustulis Jānis mūs brīdina: uzmanieties! Pārbaudiet garus (1. Jņ. 4:1)! Mācība par Trīsvienību nebūt nav neskaidra vai maznozīmīga Bībeles mācība. Tā ir ļoti būtiska, jo Dievs vairākkārt Sevi šādi atklāj Bībelē. Īpaši skaidri mēs to redzam Jēzus pavēlē kristīt “Tēva, Dēla un Svētā Gara vārdā” (Mt. 28:19).

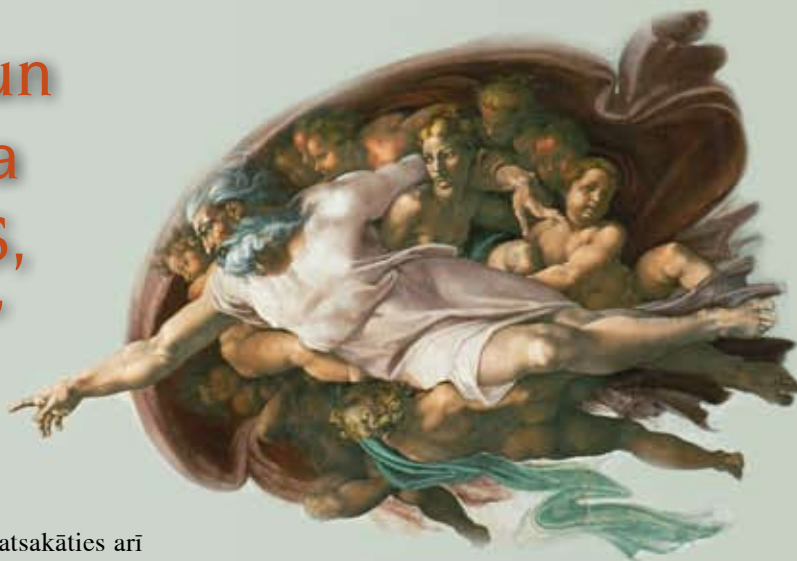
Izlasiet un pārdomājiet arī Jņ. 17. **Visa šī nodaļa** (26 panti) atstāsta intīmo sarunu starp Jēzu un Viņa Debesu Tēvu. Tā palīdzēs jums labāk izprast ciešo saikni starp Debesu Tēvu un Viņa Dēlu, kā arī Viņu attieksmi pret jums.

Mīlais Tēvs, “divas lietas es lūdzu no Tevis, un neliedz man tās, iekāms es mirstu: elku kalpība un meli lai būtu tālu projām no manis; nabadzību un bagātību nepiešķir man! Bet atļauj man baudīt manu dienišķo maizi. Citādi es varētu, kad es būtu pārmērīgi paēdis, sākt Tevi noliegt un sacīt: “Kur tad ir Tas Kungs?” Vai arī, ja es kļūtu pārmērīgi nabags, es varētu sākt zagti un apgrēkoties pret sava Dieva vārdu” (Sal. pam. 30:7–9). Jēzus vārdā. Amen. †

“Katrs labs devums un katra pilnīga dāvana nāk NO AUGŠIENES, no GAISMAS TĒVA”

Jēk. 1:17

Noliegt Tēvu ir zaimošana, bet ne tikai. Noliedzot Tēvu, jūs atsakāties arī no neskaitāmām dāvanām, ko Viņš sniedz jums no augšienes. Tās ir ne vien jūsu zemes dzīvībai noderīgas, bet arī mūžīgajā dzīvē nepieciešamas dāvanas — pestīšana, taisnošana un svētdarīšana.

Nepadodieties velna kārdinājumam noliegt savu Tēvu. Pricājiēties ne vien par to, ka jūsu Tēvs eksistē, bet arī par to, ka Viņam ir jums īpašas dāvanas.

Aizpildiet tukšās vietas un uzziniet par īpašajām svētībām, ko jūsu Debesu Tēvs jums apsola.

1. **Mk. 13:32** Vienīgi Tēvs zina, kad _____ pienāks.
2. **Lk. 10:21** Tēvs Savu vārdu atklāj nevis _____, bet vienkāršiem ļaudīm.
3. **Jēk. 1:17** Tēvs gādā par katru _____, kas jums ir.
4. **Jņ. 17:11** Tēvs _____ jūs Sava vārda spēkā.
5. **Moz. 32:6** Tēvs ir jūsu radījis un _____.
6. **Lk. 12:24, 28** Tēvs gādā par jūsu vajadzībām pēc _____.
7. **1. Pēt. 1:3** Tēvs dod jums _____ ar Jēzus Kristus augšāmcelšanos.
8. **Lk. 6:35** Tēvs ir laipns pat pret _____ un ļaunajiem.
9. **Jņ. 8:54** Tēvs _____ Kristu.
10. **1. Jņ. 1:3** Mums ir _____ ar Tēvu.

ATBILDES: 1. pēdējā diena; 2. gudrajām un prātīgajām; 3. labu lietu; 4. uz tur; 5. veidojīs; 6. dienīškā mazes un apģērbā; 7. dzīvu cerību; 8. nepatīcīgajām; 9. ceļi godā; 10. sadraudzība.

“Es, lūk, pavēlēšu kādai atraitnei tur TEVI APGĀDĀT AR UZTURU”

1. ĶĒN. 17:9

Uzmanīgi ieskatieties Džovanni Lanfranko gleznā *Elija saņem maizi no atraitnes Sareptā*. Paticās līdzjūtībā atraitne sniedz maizi izsalkušajam pravietim Elijam, kurš stiepj roku, lai to saņemtu (1. Ķēn. 17:8–16). Protams, ka Dievs apgādāja Eliju ar šīs atraitnes rokām, bet **viņš varēja saņemt patiesu līdzjūtību vien tāpēc, ka bija izstāstījis atraitnei savu vajadzību. Tā kā Dievs arī par jums gādā, izmantojot jūsu tuvākos, jūs, mīlot savu tuvāko, varat viņam atklāt savu vajadzību.**

DIEVS PAR JUMS GĀDĀ AR CITU CILVĒKU PALĪDZĪBU

Vispirms mēs par Eliju Bibelē lasām, ka viņš pēc Dieva pavēles pasludina sausumu (1. Ķēn. 17:1), no kā nācās ciest arī pašam Elijam. Tad Dievs lika viņam doties uz austrumiem no Jordānas, kur kraukļi viņam nesīs barību un viņš varēs dzert upes ūdeni (1. Ķēn. 17:2–7).

Kad upe izsīka, Dievs turpināja gādāt par Eliju, bet jau cilvēkiem ierastākā veidā. Dievs pavēlēja Elijam meklēt palīdzību pie kādas atraitnes svešā zemē: “Celies un dodies uz Sareptu, kas pie der pie Sidonas, un apmeties tur; Es, lūk, pavēlēšu kādai atraitnei tur tevi apgādāt ar uzturu” (1. Ķēn. 17:9). Kad Elija nonāca Sareptā, viņš sarunā atklāja atraitnei savu vajadzību, palūdzot ūdeni (1. Ķēn. 17:10) un lūdzot izcept viņam mazliet maizes (1. Ķēn. 17:11, 13). Elija par savu vajadzību izstāstīja atraitnei, un Dievs, izmantojot viņas darbu, nodrošināja Eliju ar to, kas viņam bija nepieciešams.

Tā kā Dievs gādāja par Eliju, arī jums nav jāraizējas par to, ko ēdīsiet vai ko dzersiet, vai ar ko ģērsieties. “Jūsu Debesu Tēvs zina, ka jums visa tā vajag” (Mt. 6:32), un Viņš atver Savu roku un paēdina visus dzīvus (Ps. 145:16). Debesu Tēvs jūs apgādā ar citu cilvēku starpniecību — tie ir zemnieki, maizes cepēji, drēbnieki, tirgotāji un daudzi citi.

DIEVS VĒLAS, LAI JŪS MĪLAT SAVU TUVĀKO UN ATKLĀJAT VIŅAM SAVAS VAJADZĪBAS

Tāpat kā Eliju, Dievs mudina arī jūs pastāstīt par savām vajadzībām citiem, lai viņi varētu par tām gādāt, un, nesdami “cits cita nastas, tā jūs piepildīsīt Kristus likumu” (Gal. 6:2).

Iespējams, jūs nelūdzat palīdzību, baidīdamies tikt noraidīts vai izskatīties vājš. Varbūt lepnums liedz jums lūgt palīdzību,

jo jūs vēlaties, lai jūs uzskata par stipru un neatkarīgu cilvēku. Tomēr, kad Jēzus Kristus ir jūs padarījis par daļu no Savas miesas — baznīcas, “mēs daudzi kopā esam viena miesa Kristū, bet savā starpā visi esam loccekļi” (Rom. 12:5), un Viņa baznīcā Jēzus “pilnīgā mīlestība aizdzen bailes” (1. Jņ. 4:18). Tāpēc jums nav jābaidās no sava tuvākā, jūs varat viņu pieņemt kā Dieva dāvanu, kas sūtīta jums palīdzēt.

JŪSU TĒVA “MAIZE” PALĪDZ JUMS PAĻAUTIES UZ SAVU TUVĀKO

Dievs Elijam apsolīja ar atraitnes starpniecību gādāt par viņu, un tas Eliju iedrošināja atklāt savu vajadzību. Tāpat arī jums Dievs apsola, ka Viņš vienmēr par jums gādās ar jūsu varenākā un labākā tuvākā — Jēzus Kristus starpniecību. Viņš ir nācis “jūsu vidū kā tāds, kas kalpo” (Lk. 22:27). Svētajā Vakarēdienā Viņš ir “Dieva maize.., kas nāk no debesīm un pasaulei dod dzīvību” (Jņ. 6:33). Vēl vairāk — Jēzus jums kalpo un gādā par jums arī caur jūsu tuvākajiem, kā Viņš to norāda Mt. 25:40: “Ko jūs esat darījuši vienam no šiem Maniem vismazākajiem brāļiem, to jūs esat Man darījuši.” Jēzus grib, lai tuvākie palīdz jums jūsu vajadzībās!

Jūs varētu sekot Elijas labajam piemēram un, mīlot savu tuvāko, izstāstīt viņam par savām vajadzībām. Neizmantojiet savu tuvāko bez vajadzības un savtīgiem mērķiem, bet pateicieties Debesu Tēvam, ka Viņš jums ir devis jūsu tuvākos, kas spēj jums palīdzēt. Ar jūsu tuvāko palīdzību “Dievs apmierinās katru jūsu vajadzību pēc Savas godības pilnās bagātības Kristū Jēzū” (Fil. 4:19).

Debesu Tēvs, Tu zini, ka man ir vajadzīgs apģērbs un apavi, ēdiens, dzēriens un mājas. Palīdzi man paļauties uz to, ka Tu par mani gādā ar citu cilvēku starpniecību, un dod man drosmi lūgt savam tuvākajam palīdzību, kad man tā ir nepieciešama. Es lūdzu Jēzus Kristus vārdā. Āmen. †

“Ka Mēs.. Vinam Bez bailīgi Kalpotu” LK. 1:74

I eskatoties šajā gleznā, jums varētu šķist, ka mākslinieks, to gleznojot, pieļāvis lielu kļūdu. Te attēlots Jēzus sniedzam Svēto Vakarēdienu Saviem divpadsmit mācekļiem pēdējo vakariņu laikā. Vai nav divaini, ka starp sēdošajiem pie galda redzams arī Mārtiņš Luters, kaut gan viņš dzīvoja piecpadsmit gadsimtus vēlāk?

Tomēr nekādas kļūdas te nav! Debesu Tēvs ir iedvesmojis mākslinieku radīt šo apbrīnojamo gleznu, lai nepārprotami jums norādītu, ka ik reizi, kad jūs saņemat Svēto Vakarēdienu pareizi, jūs iederaties šajā gleznā ar Jēzu. Saskatīt Mārtiņu Luteru vai sevi šajā gleznā NEKĀDĀ GADĪJUMĀ nav kļūda!

IZPROTOT LUTERA REFORMĀCIJAS BŪTĪBU, JŪS SPĒSIT ARĪ SEVI SASKATĪT ŠAJĀ GLEZNĀ

1507. gadā, desmit gadus pirms Lutera pienagloja pie baznīcas durvīm slavenās *Deviņdesmit piecas tēzes*, viņš kā jauns priesteris celebrēja savu pirmo misi. Viņš jutās pārāk nešķīsts un necienīgs atrasties kopā ar Jēzu Tēva klātbūtnē. Lutera tik ļoti pārdzīvoja, ka dievkalpojuma vidū zaudēja balsi. Gluži kā Jesaja, kurš izmisumā izsauca: “Bēdas man.. es redzēju ar savām acīm Ķēniņu, To Kungu Cebaotu” (Jes. 6:5), Lutera apzinājās, ka ir grēcīgs radījums, kuram nu jāstāv Dieva, visvarenā Tēva, priekšā. Drebedams viņš domāja: “Kas gan es esmu, ka uzdrīkstos pacelt acis un rokas pret dievišķo Majestāti? Es esmu pīšļi un putekļi, pilns grēku, bet uzdrošinos runāt ar dzīvo, mūžīgo un patieso Dievu!”

Iespējams, arī jūs esat izjutis baiļpilnas trīsas, gatavojoties saņemt Svēto Vakarēdienu. Varbūt arī šajā pašā brīdī jūtaties neomulīgi, iedomājoties sevi sēžam kopā ar Jēzu Debesu Tēva svētajā klātbūtnē.

Varbūt jūs arī esat domājis: “Kā gan es varu zināt, vai Svētajā Vakarēdienā saņemu Tā Kunga miesu cienīgi? Un kas man būtu jādara, lai tas tā būtu?” Ja jums šādas domas ir nākušas prātā, Lutera pieredze var jums noderēt, īpaši ja esat ieklausījies apustuļa Pāvila brīdinājumā: “Tad nu, kas necienīgi ēd šo maizi vai dzer Tā Kunga biķeri, tas būs noziedzies pret Tā Kunga miesu un asinīm” (1. Kor. 11:27).

Ja esat par to domājis, jūs sapratīsiet Lutera bailes, celebrējot savu pirmo misi.

Luters redzams labajā malā, sniedzot kareivim kausu ar vīnu, Svētajā Vakarēdienā kopā ar Jēzu. Ar ticības acīm jūs arī sevi varētu ieraudzīt sēžam pie galda kopā ar Jēzu, nebīstoties atrasties Debesu Tēva klātbūtnē.

REFORMĀCIJAS KOPSAVILKUMS: JĒZUS DARA JŪS CIENĪGU STĀTIES DIEVA PRIEKŠĀ!

Galū galā, Lutera atrada mieru ar Dievu. Dievs ar Savu vārdu pārliecināja Luteru, ka Dieva brīnišķīgā dāvana — ticība — ļauj viņam bez bailēm būt Dieva tiešā tuvumā Svētajā Vakarēdienā. Lutera ar prieku rakstīja:

Ja tev ir patiesa ticība tam, ka Kristus ir tavs Pestītājs, tad tev uzreiz ir žēlsirdīgs Dievs, jo ticība atdara Dieva sirdi un gribu un ved tevi tur iekšā, tā ka tu spēj ieraudzīt tīru žēlastību un pāri plūstošu mīlestību. Ticībā uzlūkojot Dievu, tu spēj ieskatīties Viņa tēvišķajā, draudzīgajā sirdī, kurā nav nedz dusmu, nedz atraidījuma (*Luther's Works*, 21. sēj., 37. lpp.).

Lutera priecājās, ka Debesu Tēvs nav Savu Dēlu sūtījis pasaulē tāpēc, lai Viņš tiesātu pasauli, bet gan tāpēc, lai Jēzus šo pasauli (tajā skaitā arī jūs) glābtu (Jņ. 3:16–17).

Tā ir brīnišķīga vēsts arī jums! Jūs saņemat Svēto Vakarēdienu pareizi un cienīgi, kad jūs to saņemat ticībā, uzticēdamies vārdiem, kas jums tajā brīdī tiek sacīti: “Tā ir Mana miesa.. tās ir Manas.. asinis [JŪSU] grēku piedošanai” (Mt. 26:26, 28). Jūs drīkstat sevi attēlot tāpat, kā šajā gleznā ir attēlots Lutera, — sēžot kopā ar Jēzu Tēva klātbūtnē bez jebkādam bailēm, jo Kungs Jēzus ir paņēmis prom visus jūsu grēkus.

Mīļais Debesu Tēvs, ik reizi, kad velns mani kārdina, iestāstot, ka es neesmu cienīgs iet pie Svētā Vakarēdiena, palīdz man iedomāties sevi tajā bildē kopā ar Jēzu, tāpat kā tur ir iezīmēts Lutera. Paldies Tev, ka esi devis man apsoliņumu caur Savu krustā sisto un augšāmcēlto Dēlu: “Kas nāk pie Manis, to Es tiešām neatstumšu” (Jņ. 6:37). Jēzus vārdā. Āmen. †

Jūsu Debesu Tēvs..

Izglābj Jūs No Grēka Lāsta

Slavenais ārsts un Āfrikas misionārs Alberts Šveicers muļķīgi un aplami apgalvoja, ka Jēzus cieta briesmīgu neveiksmi, kad Viņš bija ienācis Jeruzalemē. Šveicers uzskatīja, ka Jēzus gatavojās uz politiskās varas pārņemšanu Jeruzalemē, bet negaidot beidza Savu dzīvi, romiešu piesists krustā.

MALDĪGĀ TEORIJA TIEK ATPĒKOTA

Šveicera viltus teoriju par Kristus neplānoto nāvi pie krusta Debesu Tēvs atspēko un liek zem lāsta Dieva vārdā, kā to atspoguļo arī šī glezna. Kristus nāve nebija nejauša! Labā vēsts ir tā, ka Debesu Tēvs bija pilnīgi izplānojis, kā jūs izglābt no grēka lāsta. Jau kopš mūžīgiem laikiem Dievs Tēvs gādāja par to, lai Viņa vienpiedzimušā Dēla ciešanas, nāve un augšāmcēlšanās tiktu piepildītas. Tēvs to visu bija paredzējis, lai izglābtu jūs no grēka lāsta. “Viņš mūs ir izrāvis no tumsības varas un pārcēlis Sava mīļā Dēla valstībā, kurā mums dota pestīšana, grēku piedošana” (Kol. 1:13–14).

KĀDS PRIEKSI! DIEVS TO IR DARĪJIS JŪSU DĒĻ!

Šajā gleznā attēlots Debesu Tēvs tai brīdī, kad krustā tika piesists Viņa Dēls Jēzus, un tā rāda, ka Jēzus nāve NEBIJA nejauša apstākļu sakritība, bet gan daļa no Tēva rūpīgi izstrādātā plāna jau kopš mūžības. Debesu Tēvs jau Vecajā Derībā ar praviešu vēstījumiem gatavoja Savus bērnus glābšanai un izpirkšanai. Apustulis Pāvils norāda uz šo patiesību: **“Jo es jums vispirms esmu mācījis, ko es pats saņēmu, ka Kristus ir miris par mūsu grēkiem pēc rakstiem un ka Viņš aprakts un trešajā dienā augšāmcēlies pēc rakstiem”** (1. Kor. 15:3–4).

Pat vēl pirms Jēzus bija izpildījis Debesu Tēva gribu, pirms Viņš bija cietis un nomiris par jums, Viņš ļoti labi zināja, kas notiks. “Un, tos divpadsmit pie Sevis ņēmis, Viņš tiem sacīja: “Redziet, mēs noejam uz Jeruzalemi, lai piepildītos viss, ko pravieši rakstījuši par Cilvēka Dēlu. Viņu nodos pagānu rokās, apsmies, nonievās un apspļaudīs, šautīs ar pātagām un nonāvēs, bet trešajā dienā Viņš celsies augšām”” (Lk. 18:31–33).

Tāpat vēsturnieks Lūka uzsver, ka Jēzus skaidri zināja — Viņš tika krustā sistis mūsu dēļ, un tā nebija nejaušība. “Un, iesākdams

no Mozus un visiem praviešiem, Viņš tiem izskaidroja visus rakstus, kas par Viņu rakstīti” (Lk. 24:27). Lūka arī pavēsta, ko Jēzus pats ir sacījis: “Tā stāv rakstīts, ka Kristus bija cietis un augšāmcēlies no mironiem trešā dienā un ka Viņa vārdā būs sludināt atgriešanos un grēku piedošanu visām tautām, iesākot no Jeruzalemes” (Lk. 24:46–47).

DIEVS JŪS MĪL, UN TĀ NAV NEJAUŠĪBA!

Iespējams, jūs pazīstat vecākus, kuri zaudējuši savu vienīgo bērnu. Varbūt jūs pats esat pārdzīvojis to, ka jūsu vienīgais bērns gājis bojā slimības dēļ vai nelaimes gadījumā. Tāda traģēdija parasti ietekmē vecākus tik lielā mērā, ka viņi no tās nekad tā īsti neatgūstas. Tomēr Jēzus, Dieva vienīgā Dēla, nāve no Dieva viedokļa bija citādāka, jo *tas nebija nelaimes gadījums*. Atcerieties — JĪSU DĒĻ Dievs *labprātīgi* upurēja Savu vienīgo Dēlu. Vai spējat iedomāties lielāku mīlestību kā šo, kad Tēvs ir tā rīkojies jūsu dēļ?

Vecāki, kuri mīl savus bērnus, domā par viņiem, vēl pirms tie ir piedzimuši. Dažkārt viņi jau plāno savu bērnu nākotni, izglītības iespējas un tamlīdzīgi. Tāpēc, ka Dievs jūs mīl, Viņš arī ir par jums padomājis, vēl pirms jūs bijāt dzimis. Ar pravieša Jeremijas starpniecību mīlošais Dievs jums pavēsta: “Pirms Es tevi radīju mātes miesās, Es tevi jau pazinu, un, pirms tu piedzimi no mātes miesām, Es tevi svētīju” (Jer. 1:5). Tiešām, vēl pirms jūs izdarījāt savu pirmo grēku un neskatoties uz jūsu neskaitāmajām vājībām, Dievs bija iecerējis novērst jūsu pelnīto sodu tikai un vienīgi Savas neaprakstāmi lielās mīlestības dēļ. Dieva vārds par to saka: “Jo Dievs Savu Dēlu nav sūtījis pasaulē, lai Tas pasauli tiesātu, bet lai pasaule caur Viņu tiktu glābta” (Jņ. 3:17).

Kungs, aizvien atgādini man, ka Jēzus apzinātais ceļš uz nāvi katrā solī notika Tavā pārraudzībā. Kad uzlūkoju Jēzus krustu, mani pārņem Tava mīlestība, neraugoties uz maniem nemitīgajiem grēkiem un kļūmēm. Vērs manu ticību uz augšāmcēlšanos, ko Tu mīlestībā esi paredzējis man un visiem, kurus esi pieņēmis par Saviem bērniem. Debesu Tēvs, es slavēju Tavu svēto vārdu! Amen. †

TĒVS, “SVĒTĪ TOS PATIESĪBĀ”

Jņ. 17:17

Ikvienai nekristīgai reliģijai ir savs likumu, noteikumu vai norādījumu kopums, kas jāievēro, lai izpatiktu Dievam. Viens piemērs redzams šajā fotogrāfijā — manipuri (etniska grupa ZA Indijā) priesteris lasa lūgšanas no senas reliģiskas grāmatas. Enciklopēdijā *Encyclopedia of the Orient* minēti vēl citi piemēri: “Korāns un Sunna (islāma svētie raksti) satur daudzus likumus, kā rīkoties dažādās dzīves situācijās, ko drīkst un ko nedrīkst darīt. Islāmā cilvēks nevar būt drošs par to, vai nonāks paradīzē, ja nav dzīvojis, kā musulmanim pienākas.” Līdzīga nebeidzamu noteikumu virkne pastāv arī hinduismā un citās reliģijās. 1995. gada 2. jūlijā Indijas Augstākā tiesa apstiprināja oficiālu hinduisma definīciju, kurā ietilpst arī garš to nepieciešamo nosacījumu saraksts, kas hinduistam jāizpilda, lai sasniegtu Dievu jeb to, ko viņi uzskata par savu dievu.

DAŽI KRISTIEŠI RĪKOJAS KĀ MUSULMANI VAI HINDUISTI, MĒGINOT SAVIEM SPĒKIEM KĻŪT SVĒTI

Kaut arī vairums cilvēku, kuri sevi uzskata par kristiešiem, tūdaļ noliegtu, ka viņu “kristietības praktizēšanai” ir kaut kas kopīgs ar islāma vai hinduisma legalismu, līdzība ir patiesi satricējoša. Piemēram, daudzi, kuri sauc sevi par kristiešiem, apgalvo, ka tad, kad cilvēks ir uzņēmis Dieva vārdu, lasītu vai dzirdētu, Dievs sagaida, ka šis cilvēks tūdaļ “nolems sekot Jēzum”. Tā sakot, cilvēkam *ar ricību* jāreaģē uz Dieva vārdu. Šo muļķīgo mācību atspēko notikums ar Lācaru, kuru Jēzus uzmodināja no nāves (Jņ. 11:38–44). Vai tiešām jūs iedomājaties, ka Lācars sēdēja aukstajā akmens kapā, nepacietīgās gaidās turēdams rokas uz icejai priekšā aizveltā akmens, lai pēc Jēzus pavēles uzreiz būtu gatavs rīkoties? Nebūt ne! Lācars tur gulēja miris un auksts kā akmens, kas sedza iceju kapā. Ja Dieva dzīvu darošais vārds nebūtu ienācis viņā, šis likšis pats neko nespētu darīt, lai atdzīvinātu sevi. Jēzus dzīvu darošais vārds darīja Lācaru spējīgu atgriezties dzīvē un atstāt kapu.

JŪSU DEBESU TĒVS GRIB UN PAVEIC JŪSU SVĒTDARĪŠANU!

Tāpēc arī jūs savos centienos kļūst svēts un paklausīgs Dievam atcerieties, ka bez dzīvā Dieva vārda, kas jūs dara dzīvu,

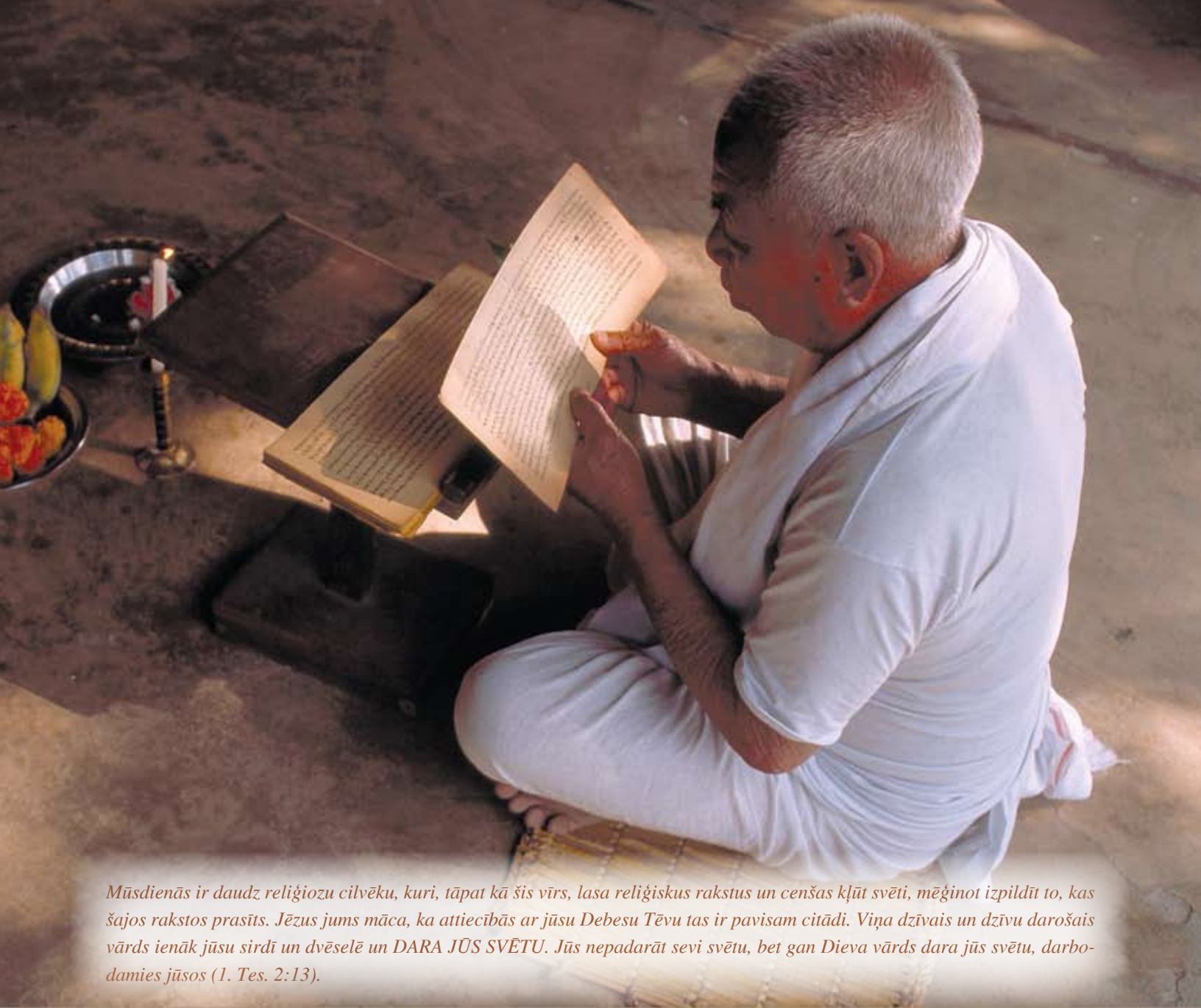
jūs neko nespējat. Ja Dieva vārds jūs neattaisno un neveic jūsu svētdarīšanu, jūs esat tikpat miris, auksts un bezpalīdzīgs kā kapā. Arī mašīnai vispirms ir jāiepilda degviela, lai tā varētu braukt. Tāpat arī jums, lai jūs kaut ko varētu darīt svēttapšanas jomā, vispirms ir jāsaņem dzīvu darošais Dieva vārds. Labā vēsts jums ir rodama Jēzus lūgšanā Debesu Tēvam par Viņa mācekļiem un visiem, kas ar mācekļu vārdiem iegūs ticību Viņam (Jņ. 17:20). — “Svētī tos patiesībā; Tavi vārdi [Tēvs] ir patiesība” (Jņ. 17:17).

Jūsu Debesu Tēvs ne vien sēj Sava dzīvu darošā vārda sēklu jūsu sirdī (1. Pēt. 1:23), Viņš arī ar Savu vārdu dara jūs svētus un liek jūsu svēttapšanai pieņemties spēkā, ka jūsu dzīve kļūst Viņam tīkama. **“Jo Dievs ir tas, kas pēc Savas labās gribas rosina gan jūsu gribēšanu, gan darbošanos”*** (Fil. 2:13). Debesu Tēvs jums ar apustuļi Pāvilu atgādina, ka visa jūsu dzīve, **arī jūsu svēttapšana**, ir Viņa darbs no sākuma līdz galam (Fil. 2:13; Ef. 2:10). Pateicieties un slavējiet Dievu Tēvu, Dēlu un Svēto Garu!

Debesu Tēva žēlastības pilnā griba attiecībā uz jums ir tieši tas, ko Jēzus lūdza: “Svētī tos patiesībā; Tavi vārdi ir patiesība” (Jņ. 17:17). Jūsu svētdarīšana pilnībā ir jūsu Debesu Tēva brīnišķīgais un varenais darbs! **“Pateicoties Viņam, esat jūs vienībā ar Kristu Jēzu, kas mums kļuvis par Dieva gudrību, par taisnību, par dzīves svētumu un pestīšanu”** (1. Kor. 1:30). Kāpēc ir tik svarīgi zināt, ka Dievs ir tas, kurš visu paveic jūsos ar Savu dzīvu un dzīvu darošo vārdu? Tas ir svarīgi tāpēc, lai jūs varētu lepoties ar Kristu, “lai būtu, kā ir rakstīts: kas lielās, tas lai lielās ar To Kungu” (1. Kor. 1:31).

Mūsdienās ir daudz reliģiozu cilvēku, kuri, tāpat kā šis vīrs, lasa reliģiskus rakstus un cenšas kļūt svēti, mēģinot izpildīt to, kas šajos rakstos prasīts. Jēzus jums māca, ka attiecībā ar jūsu Debesu Tēvu tas ir pavisam citādi. Viņa dzīvais un dzīvu darošais vārds ienāk jūsu sirdī un dvēselē un DARA JŪS SVĒTU. Jūs nepadarāt sevi svētu, bet gan Dieva vārds dara jūs svētu, darbo-damies jūsos (1. Tes. 2:13).

Mārtiņš Luters Dieva svētdarīšanas darbu skaidro šādi: “Vār-dam, kad vien tas tiek nopietni apdomāts, ņemts vērā un likts lietā, piemīt tāds spēks, ka tas nekad nepaliek bez augļiem. Tas vienmēr modina jaunas domas, jaunu prīcku un jaunu kalpošanu un šķīsta sirdi un sirds pārdomas.”

PATEICIETIES DIEVAM, KA VIŅŠ UZSĀK UN PABEIDZ JŪSU SVĒTDARĪŠANU

Pateicieties Dievam šodien un katru dienu! Pateicieties, ka Viņš jums neliek nodoties nebeidzamām un neauglīgām pūlēm pašam kļūt svētam. Visās vājībās, neveiksmēs un pat krituši grēkā jūs varat tverties pie Jēzus dzīvā vārda un pie apsoliņuma, ka Debe-su Tēvs jūs darīs pilnīgi svētu. Kā Viņš to paveiks? AR SAVU VĀRDU! Par spīti grēkiem, kuros jūs křītat ik dienas. Dzīvā un dzīvu darošā Dieva vārda spēkā, kas veic brīnumus un dara svētu, Debesu Tēvs jau tagad uz jums raugās kā uz taisno, pilnīgi ne-vainojamu un svētu!

Mīļais Debesu Tēvs, novērs mani no neauglīgajiem centieniem pašam sevi darīt svētu. Lai Tavs Gars mani vada pie Tava svētā un dzīvā vārda, ka es to uzņemu ar prātu un sirdi. Lai Tavs vārds darbojas manī (1. Tes. 2:13) un dara mani spējīgu atsaukties Tavās mīlestības aicinājumam un pakļauties Tavai svētajai gribai, lai, īpaši attiecībā uz manu pestīšanu un svētdarīšanu, Tu būtu Tas, kurš “visās lietās.. tiktu pagodināts” (1. Pēt. 4:11).✠

Debesu Tēvs

“Sūtīs Tev Savus Eņģeļus Tevi Pasargāt”

PS. 91:11

Glezna šajā lappusē atspoguļo Hagaras un viņas dēla Ismaēla pilnīgo bezcerību un dziļo izmisumu. Ismaēls Ābrahāmam piedzima no verdzenes Hagaras. Kā vēstīts Bībelē, paaudzies Hagaras dēls reiz stipri nokaitināja Ābrahāma sievu Sāru.

Sāra redzēja kalpones eģiptietes Hagaras dēlu Ismaēlu, kuru viņa bija dzemdējusi Ābrahāmam, smejamies. Un viņa sacīja Ābrahāmam: “Padzen šo kalponi un viņas dēlu, lai šīs kalpones dēls nebūtu mantinieks kopā ar manu dēlu Īzāku.” Bet šis vārds ļoti nepatika Ābrahāmam sava dēla dēļ. Un Dievs runāja uz Ābrahāmu: “Lai tas nav netikami tavam prātam nedz zēna dēļ, nedz arī tavas kalpones dēļ; paklausī Sārai visās lietās, kā viņa tev saka, jo no Īzāka tiks dēvēti tavi pēcnācēji. Bet arī šīs kalpones dēlu Es darīšu par tautu, jo tas ir tavs dzimums.”

Un Ābrahāms nākamā rītā cēlās, lai dotos ceļā; viņš paņēma maizi un ūdens trauku un deva tos Hagarai, un lika uz viņas pleciem arī zēnu, un aizraidīja viņu; un viņa aizgāja un klīda pa Bēršebas tuksnesi.

Un ūdens izsīka traukā, un viņa pameta zēnu zem kāda krūma. Un pati aizgāja un apsēdās gabalu nost, apmēram bultas šāvienu attālumā, jo tā sacīja: “Es nevaru noraudzīties zēna miršanā.” Viņa apsēdās pretī un pacēla savu balsi, un raudāja.

Un Dievs dzirdēja zēna balsi, un Dieva eņģelis sauca Hagarai no debesīm un sacīja uz to: “Kas tev, Hagar? Nebīsties, jo Dievs ir dzirdējis zēna balsi no tās vietas, kur viņš atrodas. Celies, paņem zēnu un turi to stingri pie rokas, jo Es to gribu darīt par lielu tautu.”

Un Dievs atdarīja viņas acis, ka tā ieraudzīja ūdens avotu; un viņa aiztecēja, piepildīja ūdens trauku ar ūdeni un deva zēnam padzerties (1. Moz. 21:9–19).

nav cerību un nav nekādas nākotnes. Ieklausieties Debesu Tēva apsolījumā, ka Viņš sūtīs Savus eņģeļus lai jums, tāpat kā Hagarai, palīdzētu pārvarēt izmisumu. Dieva vēstneši, Viņa eņģeļi, vienmēr būs pie jums, lai palīdzētu arī jūsu dzīves visgrūtākajos brīžos. Viena no Jaunās Derības grāmatām — Vēstule ebrejiem — Dieva eņģeļus dēvē par kalpotājiem gariem, kuri “izsūtāmi kalpošanai to labā, kam jāamanto pestīšana” (Ebr. 1:14). Dievs ar psalmista muti jums pavēsta: “Tā Kunga eņģelis apmetas ap tiem, kas Viņu bīstas, un tos izglābj” (Ps. 34:8).

Dievs Savā mīlestībā vēlreiz apliecina, ka “Viņš sūtīs tev Savus eņģeļus tevi pasargāt visos tavos ceļos. Viņi tevi uz rokām nesīs, lai tava kāja nepieduras pie akmens” (Ps. 91:11–12). Lai jūs iedrošina arī Daniēla liecība, kā Dieva eņģeļi viņu izglāba no drošas nāves: “Mans Dievs sūtīja Savu eņģeli un aizturēja lauvām rikli, ka tie mani neaiztika” (Dan. 6:22).

Dzīvojiet katru jaunu dienu, ļaujoties uz Dieva apsolījumu: “Viņš sūtīs tev Savus eņģeļus tevi pasargāt” (Ps. 91:11), ko Viņš ar daudziem piemēriem apstiprina. Vēl var censties jūs kārdināt vai pat iznīcināt, bet Dievs gādā par to, lai Viņa svētie eņģeļi vienmēr būtu jums līdzās, lai jūs stiprinātu un pasargātu. Tā Debesu Tēvs par jums gādā kā par Savu bērnu arī tad, kad jūs pakļūpat un kritat. Tāpat kā Hagarai, Viņš arī jums sūta Savus eņģeļus, lai tie jūs sargā, stiprina un dod jaunu cerību.

Mīlais Debesu Tēvs, paldies par Tavu apsolījumu, ka Tavi eņģeļi vienmēr būs līdzās, lai sargātu tos, kas Tevi mīl, un tiem kalpotu. Kungs, lūdzu Tevi, sūti eņģeļus pasargāt arī manu ģimeni. Lai Tavi eņģeļi kalpo arī man un visiem Taviem bērniem tāpat kā Jēzum tuksnesī (Mt. 4:11). Debesu Tēvs, es slavēju Tavu svēto vārdu par visām svētībām, ko Tu esi pār mani izlējis ar Tavu svēto eņģeļu kalpošanu. Amen. †

DEBESU TĒVS DĀVĀ JUMS CERĪBU!

Cīnoties cauri dzīvei, iespējams, jūs bieži vien esat juties kā tuksnesī. Un, tāpat kā Hagara, jūs varbūt esat domājis, ka jums

Žans Šarls Kazins (1841–1901). *Hagara un Ismaēls*. Musée des Beaux-Arts, Tūra, Francija. Peter Willi / Bridgeman Art Library.

ATCERIES UN TURI DĀRGUS ŠOS VĀRDUS ARVIEN!

5. MOZ. 6:7–9

Es ticu, ka Dievs mani radījis līdz ar visu radību, ka Viņš man devis miesu un dvēseli, acis, ausis un visus locekļus, saprātu un visas maņas un joprojām uztur, — turklāt apgērbu un apavus, ēdienu un dzērienu, māju un sētu, sievu un bērnus, laukus, lopus un visu pārējo mantu, un ar visu, kas šai miesai un dzīvībai vajadzīgs, bagātīgi un ik dienas mani apgādā, pret visām briesmām aizsargā un no visa ļauna glābj un pasargā; un to visu Viņš dara no tīras tēvišķas, dievišķas labestības un žēlastības, lai gan neesmu to pelnījis un neesmu tā cienīgs. Par visu to man būs Viņam pateikties, Viņu slavēt, Viņam kalpot un paklausīgam būt. Tas tiešām tiesa (Luters, Mazais katehisms // VG, 343. lpp.).

Līdz pēdējai dzīves dienai lielais reformators Mārtiņš Luters ne vien veltīja visus spēkus tam, lai mācītu Dieva glābjošo vārdu, bet arī sagatavoja materiālus, lai citi varētu to pēc iespējas labāk mācīt.

Vecākiem nav labāka veida, kā sniegt bērniem Bībelē pamatotas praktiskas zināšanas par to, kas tad ir viņu Debesu Tēvs, kā kopā ar viņiem lasot Lutera īso un viegli iegaumējamo *Apustuļu ticības aplicības* pirmā artikula skaidrojumu *Mazajā katehismā*. Tādējādi vecāki var palīdzēt saviem bērniem atcerēties visas tās svētības, ko Dievs mums dāvā.

Tālāk Luters skaidro, kādu pašāvēību un prieku kristieši gūst no tā, ka atzīst savu ticību Dievam Tēvam.

ES TICU UZ DIEVU TĒVU, VISUVALDĪTĀJU, DEBESS UN ZEMES RADĪTĀJU. Te ļoti īsi attēlots un aprakstīts, kas ir Dieva Tēva būtība, griba, rīcība un darbs. Kad baušļi ir pavēlējuši, ka mums nedrīkst būt vairāk kā viens Dievs, varētu jautāt: kas Dievs īsti ir, ko Viņš dara, kā Viņu godāt vai attēlot un aprakstīt, lai Viņu pazītu? .. Ja mazam bērnam jautātu: “Mīļais bērns, kāds ir tavs Dievs? Ko tu par Viņu zini?” Tad viņš varētu atbildēt: “Mans Dievs ir: pirmkārt, Tēvs, kas radījis debesis un zemi. Vienīgi Viņu es uzskatu par Dievu, jo nav neviena cita, kas varētu radīt debesis un zemi.”

TĒVS JUMS DOD VISU, KAS NEPIECIEŠAMS DZĪVĪBAI

..mazajiem skolēniem pietiek parādīt visnepieciešamāko — to, ka šis artikuls attiecas uz radīšanu, pasakot vārdus “debess un zemes Radītājs,” Bet ko nozīmē vārdi: “Es ticu uz Dievu Tēvu, Visuvaldītāju, Radītāju” utt.? Atbilde: es ticu, ka esmu Dieva radība, tas ir, ka Viņš man ir devis un bez mitas uztur miesu, dvēseli un dzīvību, lielus un mazus locekļus, visus jutekļus, prātu un saprašanu utt.; devis ēdienu un dzērienu, apģērbu, uzturu, sievu un bērnus, saimi, māju un saimniecību utt. Turklāt Viņš liek visām radībām man kalpot dzīves vajadzībās un nepieciešamībās: saulei, mēnesim un zvaigznēm debesīs, dienai un naktij, gaisam, ugunij, ūdenim, zemei un visam, kas ir uz zemes: putniem, zivīm, zvēriem, labībai un visdažādākajiem augiem; tāpat Viņš devis visu, kas pieder pie miesīgiem un laicīgiem labumiem: labu valdību, mieru un drošību. No šā artikula jānācās, ka mums nevienam nav dzīvības pašam no sevis, tāpat nevaram paši radīt un uzturēt neko no lietām, kuras šeit minētas un kuras vēl varētu minēt, lai arī cik tās būtu mazas vai niecīgas. Tas viss ir ietverts vārdā — Radītājs.

TĒVS JŪS SARGĀ

Turklāt mēs aplicinām, ka Dievs Tēvs ne tikai devis visu, kas mums ir un ko redzam, bet arī ik dienas sargā no katra ļaunuma un nelaimes, novērš jebkādas briesmas un negadījumus un dara to visu aiz tīras mīlestības un laipnības, bez mūsu nopelna — kā laipns, mīlošs Tēvs. Tālāk sakāmais ir ietverts pārējās divās šā artikula daļās par Tēvu Visuvaldītāju.

Pats par sevi saprotams, ka no tā izriet secinājums: tā kā visu, kas mums ir, kā arī visu debesis un virs zemes Dievs ik dienas dod, uztur un pasargā, tad mums tiešām pienākas Viņu bez mitas mīlēt, slavēt, Viņam pateikties un, īsi sakot, pilnīgi kalpot Viņam ar visu to, kā Viņš baušļos prasījis un pavēlējis. Ja mēs gribētu sīkāk aplūkot, tad daudz būtu sakāms par to, cik maz ir tādu, kas tic šim artikulam. Mēs visi pārskrienam tam pāri, to dzirdam un runājam, bet neredzam un neapdomājam, ko šie vārdi mums māca. Ja mēs no sirds tiem ticētu, tad dzīvotu pēc tiem, nevis tik lepnī staigātu, lepotos un lielītos, it kā mums pašiem no sevis būtu dzīvība, bagātība, vara, gods utt., it kā citiem būtu mūs jābīstas un mums jākalpo. Tā rikojas nelaimīgā, ačgārnā pasaule, kas ieslīgusi savā aklumā; tā nelietīgi izmanto visas Dieva dāvanas savai augstprātībai, iedomībai, skopumam, iekārei, priekam un patikai, ne reizes nepaskatīdamās uz Dievu, lai Viņam pateiktos vai atzītu Viņu par Kungu un Radītāju. Tādēļ šim artikulam vajadzētu radīt mūsos pazemību un bijību, ja mēs tam ticam, jo mēs ik dienas grēkojam ar acīm, ausīm, rokām, miesu un dvēseli, naudu, mantu un ar visu, kas mums ir; īpaši to dara tie, kuri cinās pret Dieva vārdu. Tomēr kristiešiem ir tā priekšrocība, ka viņi atzīst par savu pienākumu kalpot un būt paklausīgiem Dievam.

VISS, KO REDZAM, MUMS LIECINA PAR DEBESU TĒVU

Tāpēc mums šajā artikulā ik dienas jāvingrinās un tas jāiegaumē. Un visā, ko redzam un kas labs notiek, kur mēs izklūstam no grūtībām un briesmām, jāatceras, ka Dievs mums to visu dod un dara, lai mēs justu Viņa tēvišķo sirdi un neizmērojamo mīlestību pret mums. Tā sirds kļūtu silta un dedzīga, būtu pateicīga un visus šos labumus lietotu Dievam par godu un slavu.

Mēs esam īsi pārrunājuši šā artikula nozīmi, cik to sākumā nepieciešams zināt vienkāršajiem ļaudīm, proti: ko mēs no Dieva esam guvuši un saņemam un ko mēs par to esam parādā. Tā ir liela un teicama atziņa, bet vēl lielāks dārgums. Te mēs redzam, kā Tēvs pats Sevi mums devis līdz ar visām radībām un jau šajā dzīvē bagātīgi mūs apgādā, nemaz nerunājot par to, ka Viņš mūs vēl apber ar neizsakāmiem mūžīgiem labumiem caur Savu Dēlu un Svēto Garu.†

— Luters, *Lielais katehisms* // VG, 412.–414. lpp.

BĪBELES STUDIJAS

“Meklējiet ik dienas Rakstos” Ap. d. 17:11

Jautājumi

1. Izlasiet **Mt. 17:5; Mk. 1:11; Lk. 3:22; 10:22; Jņ. 3:35–36; 5:19–23; 15:15; 16:15**. Kāpēc kristiešiem dažkārt tiek pārņemts, ka viņu garīgās intereses koncentrējas vienīgi uz Jēzu Kristu, pilnīgi aizmirstot par Debesu Tēvu?
2. Kā jūs kļūvat par kristieti? Vai tam ir kāda saistība ar jūsu Debesu Tēvu? Izlasiet **1. Pēt. 1:3**.
3. Vai jūsu “piedzimšana no jauna” notika kādas jūsu izšķiršanās rezultātā vai tāpēc, ka jūs izrunājāt kādus noteiktus vārdus vai panācāt to ar savu gribu? Ieskatieties **Jņ. 1:12–13**, īpaši pievēršot uzmanību **13. pantam**. Izlasiet **Ap. d. 16:14** un **Rom. 9:16**. Kad Debesu Tēvs “atdzemdinā” jūs (**1. Pēt. 1:3**), vai jūs šajā jaunradīšanas — jūsu pestīšanas darbā esat aktīvs vai pasīvs?
4. **1. Pēt. 1:3** teikts, ka jūsu Debesu Tēvs jūs ir “atdzemdinājis dzīvai cerībai ar Jēzus Kristus augšāmcelšanos no miroņiem”. Kaut arī tas ir dievišķs noslēpums, tomēr raksturojiet, kā Tēvs jūs atdzemdinā ar Kristus augšāmcelšanos? Vai Dieva vārds **Rom. 6:3 u. trpm.** sniedz jums jēl kādu priekšstatu par to?
5. Kā tas var būt, ka pat zīdaiņus Tēvs Kristībā var izglābt ar Sava dzīvu darošā vārda spēku? Izlasiet **Ps. 22:10**.
6. Kaut arī ikvienu no mums Dievs ir radījis būt par Viņa bērnu, tomēr mūsu grēks ir sagrāvis attiecības ar mūsu Tēvu. Grēka dēļ mēs esam kļuvuši “nepaklausības bērni” un “dusmības bērni” (**Ef. 2:2–3**). Tomēr jūsu Tēvs vēlas nodibināt ar jums jaunas attiecības. VIŅŠ VĒLAS, LAI JŪSU BŪTU VIŅA ĢIMENĒ! Izlasiet turpmākminētās Rakstu vietas un pēc katras pārrunājiet, kādās attiecībās Debesu Tēvs vēlas ar jums būt: **Rom. 8:15, 23; 9:3–4; Gal. 4:4–6; Ef. 1:5–6, 13–14; Kol. 3:23–24; Ebr. 9:15** un **1. Pēt. 1:3**. Kas izriet no šīm jaunajām attiecībām?
7. Izlasiet 6.–9. lpp. par adopcijas praksi pasaulē. Ja vēlaties saņemt Dieva piedošanu un debesu mantojumu, pārliecinieties, vai esat pieņemts par Dieva bērnu pēc Viņa nosacījumiem, nevis tikai iedomājaties sevi tādu esam, ļaudamies cilvēku izdomājumiem. Izlasiet **Jņ. 1:13** un **Rom. 9:16**. Kurš jūsu attiecībās ar Dievu ir tas, kurš pieņem? Kā jūs, kļūvis par Dieva bērnu, drīkstat Viņu uzrunāt? Kas jums kā Dieva bērnam ir ticis apsolīts? Izlasiet **Rom. 8:15–17**.
8. Jēzus vēlas, lai jūs ik dienas atcerētos un pieminētu savu Debesu Tēvu. Ko Viņš saka par to, kādam vajadzētu būt pirmajam vārdam ikvienā jūsu lūgšanā? Ieskatieties **Lk. 11:2**.
9. Kāpēc Mārtiņš Lutērs iesaka sākt katru lūgšanu ar uzrunu “Tēvs”? Izlasiet 10.–11. lpp. un pārdomājiet arī **Rom. 8:15–17**.
10. Kāpēc agrīnajā kristīgajā baznīcā lūgšanu *Mūsu Tēvs* mācīja tikai tad, kad cilvēks bija kristīts? Sk. 10.–11. lpp.
11. Kad redzat, ka čūla, brūce vai augonis jūsu miesā ir sadzījis, vai uzlūkojat sievieti stāvoklī, ko Jēzus vārds **Jņ. 5:17** jums atgādina par jūsu Debesu Tēvu?
12. Izlasiet tekstu 14.–15. lpp. un uzmanīgi apskatiet gleznu. Kad domājat par piedzīvotajām bēdām un ciešanām, kādu mierinājumu jums sniedz **1. Moz. 32:25–29**? Saskaņā ar **Jēk. 1:17** — kāpēc Dievs Tēvs vēlas, lai jūs šādās ciešanās rastu iemeslu priekam?
13. Kāds salīdzinājums izmantots **Mal. 3:3**, lai aprakstītu svētību, ko cilvēks gūst no Dieva pārmācības? Kas teikts **Ebr. 12:7–10**? Vai šīs Rakstu vietas palīdz jums saskatīt svētību, ko esat saņēmis savā dzīvē?
14. Kad Dievs radīja Ādamu un Ievu, viņi “bija kaili, bet tie nekauņējās viens otra priekšā” (**1. Moz. 2:25**). Bet pēc grēkākrišanas “viņi atzina, ka viņi bija kaili, un viņi savija viēģes lapas un taisīja sev gurnu apsejūs” (**1. Moz. 3:7**). Kas teikts **Jes. 20:2–4** un **Hoz. 2:3–6** par kailumu, kurš atklāj, ka jūs esat grēcinieki Dieva priekšā?
15. Ēdenes dārzā Dievs apģērba Ādamu un Ievu, lai viņus pasargātu un parādītu tiem Savu žēlsirdību (**1. Moz. 3:21**). Kā jūsu drēbes atgādina par Dieva žēlastību un palīdzību, ka jūs varat dzīvot kā Viņa atpestīts bērns? Ieskatieties **Jes. 61:10; Rom. 13:14** un **Gal. 3:27**.
16. Pārlasiet 18.–19. lpp. Vai tur rakstītais jums palīdzēja izprast Debesu Tēva vietu un lomu jūsu ticībā?
17. Izlasiet 20.–21. lpp. Elija cieta no bada, tomēr Dievs viņu nodrošināja ar ēdienu un dzērienu. Arī mūsdienās daudziem cilvēkiem jācieš izsalkums un trūkums. Kāds ir Debesu Tēva apsolījums **Mt. 6:25–33** un **Ps. 145:14–16** vienmēr gādāt par jums?

18. Izlasiet **Ap. d. 4:32–35**, kā pirmie kristieši palīdzēja viens otram. Aplūkojiet attēlu 21. lpp., kā kristiešiem jārūpējas vienam par otru. Vai tas jūs iedrošina nepieciešamības gadījumā lūgt palīdzību saviem tuvākajiem?
19. Saskaņā ar **Jes. 6:5** — kāpēc grēcinieki dreb Debesu Tēva priekšā? Ko izdarīja eņģelis **Jes. 6:6–7**, lai Jesaja vairs nebaidītos? Ko ir izdarījis Kristus, lai jūs varētu būt bez bailēm Dieva priekšā (**sk. 1. Jņ. 1:7**)?
20. Attiecībā uz Svēto Vakarēdienu — no kā Pāvils brīdina **1. Kor. 11:27–30**? Kā Jēzus apgalvojums **Mt. 26:26–28**, ka Viņa miesa un asinis dāvā piedošanu, sagatavo jūs pareizai un cienīgai Svētā Vakarēdiena saņemšanai?
21. Kā glezna 24. lpp. atspoguļo to, kas par Debesu Tēvu rakstīts **Gal. 1:3–4** un **Fil. 2:13**? Izlasiet arī **2. Kor. 1:3**; **Gal. 4:6** un **Jēk. 1:17**.
22. Izlasiet 26.–27. lpp. Ko dažādām reliģijām piederīgi cilvēki cenšas panākt, lasot savus svētos rakstus? Ar ko tas atšķiras no patiesas kristietības, un kas viņiem kopīgs ar **Jņ. 6:28** piecminētajiem ļaudīm?
23. Dieva vārds sniedz informāciju un vada mūs (**Ps. 119:105**), bet kāds — saskaņā ar **1. Tes. 2:13** — ir Dieva vārda brīnumainais spēks?
24. Izlasiet 28.–29. lpp. un **1. Moz. 21:9** u. trpm. Vai jūs kādreiz esat juties tāpat kā Hagara? Kādā ziņā **Ebr. 1:14** un **Ps. 103:20** ir jums svētīgs apsoliņums?
25. Saskaņā ar **Ef. 1:3** — kāda īpaša Tēva svētība jums ir apsoliņa?
26. Kad daudzo grēku, kritienu un vājās ticības dēļ jūs jūtaties atstumts un šķirts no Debesu Tēva, kādu nepārejošu cerību un prieku jums sniedz **Jņ. 10:28–29**?
2. Ar apustuļa Pētera starpniecību Debesu Tēvs skaidri pavēsta, ka Viņš “mūs ir atdzemdinājis” (**1. Pēt. 1:3**). Citiem vārdiem — Debesu Tēvs pilnībā gādā par jūsu pestīšanu no sākuma līdz galam (**Fil. 2:13**; **Ebr. 12:2**; **1. Kor. 1:30**).
3. **Jņ. 1:13** pilnīgi izslēdz jebkādu jūsu paša “gribas” iesaistīšanos jūsu pestīšanā. Tāpat **Rom. 9:16** skaidri norādīts, ka “ne no cilvēka gribēšanas vai skriešanas, bet viss no Dieva žēlastības”. Debesu Tēvs vairākkārt jums atgādina, ka jūsu pestīšana un svētdarīšana pilnībā ir *Viņa darbs*. Pāvils saka: “Pateicoties Viņam, esat jūs vienībā ar Kristu Jēzu, kas mums kļūvis par Dieva gudrību, par taisnību, par dzīves svētumu un pestīšanu” (**1. Kor. 1:30**). Jūs ne tikvien esat pilnīgi pasīvs savas pestīšanas darbā, bet pat bijāt sava Tēva ienaidnieks, kad Viņš jūs glāba. Ieskatieties **Rom. 5:19** un **Kol. 1:13–14**.
4. Debesu Tēvs uzmodināja Savu Dēlu no mirušajiem (**Ap. d. 2:32**; **3:15**; **4:10**; **5:30**; **13:30, 34**; **Rom. 10:9**; **Gal. 1:1**). Un Viņš apgalvo, ka ir atdzemdinājis jūs ar Kristus augšāmcelšanos (**1. Pēt. 1:3**; **Jēk. 1:18**). **Rom. 6:3** u. trpm. Debesu Tēvs skaidro, ka Kristībā jūs tiekat savienots ar Kristu Viņa augšāmcelšanā! Tātad, mēģinot gūt kaut nelielu skaidrību par šo dievišķo brīnumu, mēs redzam, ka vispirms Debesu Tēvs uzmodina Jēzu no mirušajiem un pēc tam Kristībā Viņš mūs savieno ar visvarenāko nāvi iznīcinošo spēku pasaulē — ar Kristus augšāmcelšanos. Varētu pat teikt, ka Tēvs jūs “sasien” kopā ar Kristu un Viņa augšāmcelšanos. **Rom. 11:17** Pāvils sniedz vēl uzskatāmāku ilustrāciju, sakot, ka mēs esam “uzpotēti” Kristum kā zars stumbram. Kad nu ar Dieva brīnišķīgās dāvanas — Kristības — palīdzību esam “uzpotēti” Kristum, Viņš dzīvo mūsos ar visu Savu spēku un varu (**Gal. 2:20**; **Ef. 1:18–20**).
5. Luters skaidroja, ka Kristībā tas nav vienkārši ūdens, kas mūs glābj, bet gan ūdens, kas savienots ar Viņa visspēcīgo, dzīvu darošo vārdu. Tā jūsu Tēvs pat zīdaiņiem dod spēju ticēt un paļauties uz Viņu. “Tu esi tas, kas mani izvedis no mātes miesām, kas mani mācījis paļauties uz Tevi no mātes krūtīs” (**Ps. 22:10**). Ar Sava vārda brīnumus darošo spēku jūsu mīlošais Tēvs skaidri apliecina, ka Viņš Kristības brīnumā pat vismazāko bērniņu dara spējīgu ticēt un paļauties.

Atbildes

1. Visi evaņģēliji vēsta par Jēzus kristīšanu un apskaidrošanu, un Tēvs šajos notikumos nepārprotami norāda, ka Viņš vēlas, lai jūs Viņu iepazītu, klausīdami Viņa Dēlam Jēzum. Izlasiet arī **Jņ. 1:18** un **Ebr. 1:1–2**. Šīs Rakstu vietas paskaidro, kāpēc daudzi kristieši, īpaši luterāņi, pirmām kārtām vēršas pie Jēzus.
6. Kā liecina daudzas Rakstu vietas, Debesu Tēvs ar mīlestību vēlas jūs pieņemt par Savu bērnu. Tādējādi jūs ar paļāvību varat Viņu uzrunāt kā “Tēvu” un jums ir garantēts Viņa mūžīgais mantojums.

turpinājums nāk. lpp.

7. Ja kāda ģimene būtu jūs oficiāli un likumīgi adoptējusi, jūs likumīgi un pavisam noteikti saņemtu mantojumu. Dievs jūs pieņems (adoptē) par Savu bērnu. Jūs pats nevarat iesaistīties “likumīgās” attiecībās ar Dievu. Bet, kad jūs esat kļuvis par Viņa bērnu, jūs varat Viņu uzrunāt “Tēvs” vai vēl mīļāk “Aba”, kas nozīmē “Tētis”. Kā Dieva bērnam jums ir apsolījums, ka jūs no Viņa saņemsiet mūžīgu mantojumu.
8. Jēzus mudina, lai pirmais vārds, ko jūs sakāt, ir “Tēvs”.
9. Lutērs saka: “Dievs grib mūs mīļi aicināt, lai ticam, ka Viņš ir mūsu īstenais Tēvs un mēs — Viņa īstie bērni, lai droši un pašāpziņīgi Viņu lūdzam, kā mīļi bērni lūdz savu mīļo tēvu”. Arī **Rom. 8:15–17** teikts, ka varam Dievu saukt par savu Tēvu.
10. Tikai pēc tam, kad cilvēks Debesu Tēva veiktajā Kristībā ir *pieņemts* Dieva ģimenē, viņš patiesi var Dievu saukt par Tēvu, kā tas tiek darīts lūgšanā *Mūsu Tēvs*.
11. **Jņ. 5:17** Jēzus saka: “Mans Tēvs aizvien vēl darbojas,” un tas nozīmē, ka Debesu Tēvs radīja pasauli ne tāpēc, lai to aizmirstu un pamestu, tāpat arī Viņš nav atstājis jūs. Patiesībā Tēvs nemītīgi atjauno un sargā kā jūs, tā arī visu pārējo savu radību līdz pat sīkākajam augam un vienšūnim okeāna dziļēs.
12. Jēkabs cīnījās īsu brīdi un tad saņēma Dieva svētību. Tāpat arī jūs varat raudzīties uz savām ikdienas cīņām un paciešanām kā uz maigu Dieva “spēkošanos” ar jums, lai jūs saņemtu svētību. Šādi pārbaudījumi stiprina jūsu ticību un pašāpziņu uz Debesu Tēvu, kurš jūs mīl un par jums gādā.
13. Maleahijs Dieva pārmācību apraksta kā metālkaustāja darbu, attīrot no sārņiem zeltu un sudrabu. Vēstule ebrejiem to salīdzina ar mīloša tēva attieksmi pret Saviem bērniem. Abas Rakstu vietas pauž mierinošo vēsti, ka Dievs nav ļauns pret Saviem mīļajiem bērniem, bet izmanto grūtības un pārbaudījumus, lai tie nāktu viņiem par labu.
14. Dievs liek pravietim Jesajam novilkt drēbes un staigāt kailam par zīmi un pamācību Ēģiptei un Etiopijai (**Jes. 20:2–3**). Dievs šādi brīdina šo zemju iedzīvotājus, ka Viņš uzrādīs un sodīs viņu elkdievību (**sk. Jes. 19:1, 3**). **Hoz. 2:3–6** liecina, ka arī Israēla tauta ir pelnījusi tikt izģērbta un apkaunota par elkdievību, ko Dievs pielīdzina laulības pārkāpšanas grēkam. Vienīgi uzticamais Dieva Dēls, kurš tika izģērbts un sistis (**Mt. 27:28**) un pat pie krusta karājās bez drēbēm (**sk. Jņ. 19:23**), var ietērt grēciniekus Savā nevainojamajā taisnībā (**sk. Gal. 3:27** un **Jes. 61:10**).
15. Dievs jūs “ģērbj pestīšanas drēbēs un [jūs] apsedz ar taisnības apsegu” (**Jes. 61:10**). Jūs, ietērti šādās drānās, varat līkšmot tā, it kā būtu saposies kāzu svinībām. Kad jūs esat “tērpies” Jēzus Kristus pestīšanā, Viņš jums palīdz atvairīt kārdinājumu un pasargā jūs Savā piedošanā. Kā saka apustulis Pāvils: “Lai jūsu bruņas ir Kungs Jēzus Kristus, un nelutīniet miesu, lai nekristu kārbās” (**Rom. 13:14**), “jo jūs visi, kas esat kristīti Kristus vārdā, esat tērpušies Kristū” (**Gal. 3:27**).
16. Dievs ir mūsu mīlošais Debesu Tēvs. Viņam ir ļoti tuvas attiecības ar Dēlu Jēzu, un Viņš vēlas būt tādās pašās tuvās attiecībās ar mums. Viņš ir apsolījis mūs bagātīgi svētīt un mīlēt, kā mūs mīl mūsu pašu miesīgie tēvi.
17. **Mt. 6** mūsu Kungs Jēzus Kristus mudina mūs neraizēties, jo Debesu Tēvs zina mūsu vajadzības un gādā par tām. Jēzus māca, ka dzīve ir kas vairāk nekā tikai ēšana, dzeršana un ģērbšanās (**25. p.**). Viņš rāda, kā Dievs gādā par putniem gaisā (**26. p.**) un puķēm laukā (**28. p.**). Dievs zina jūsu vajadzības (**32. p.**) un apsola, ka “jums visas šīs lietas taps piemestas”, ja jūs uzticaties Viņam un Viņa taisnībai (**33. p.**). **145. psalmā** Dievs vēsta, ka Viņš “ir atbalsts visiem, kas krīt” (**14. p.**), un dod ikvienai radībai nepieciešamo barību (**15.–16. p.**). Šīs tēvišķās, dievišķās labvēlības un mīlestības dēļ jūs varat pašāpziņīgi uz Dievu un lūgt, lai Viņš par jums gādā.
18. Jo vairāk apustuļi “apliecināja Kunga Jēzus augšāmcelšanos” (**Ap. d. 4:33**), jo vairāk kristieši “pārdeva savus īpašumus un rocību un izdalīja visiem, kā kuram vajadzēja” (**Ap. d. 2:45**). Tā kā pirmie kristieši “neko no savas mantas nesauca par savu, bet viņiem viss bija kopīgs” (**4:32**), viņi vienmēr bija gatavi ar prieku palīdzēt tiem, kas trūkumā. Bagātie kristieši labprāt pārdeva savus tīrumus un namus (**4:34**), lai palīdzētu nabadzīgajiem baznīcas locekļiem. Ja jūs zināt, ka jūsu tuvākais labprāt un ar prieku jums palīdzētu, jums ir daudz vieglāk izstāstīt viņam savu likstu un lūgt palīdzību. Apustuļi un pirmie kristieši varēja iedot naudu un pārtiku, “kā kuram vajadzēja” (**4:35**), tikai tajos gadījumos, kad viņi zināja par šādu vajadzību. Tāpat arī kristieši jums līdzās var jums palīdzēt tikai tad, ja viņi zina, ka jums šāda palīdzība ir nepieciešama.
19. Grēcinieki jūt bailes Dieva priekšā, jo viņi bīstas no Dieva svētajām un taisnīgajām dusmām. Bet, kā eņģelis, ar kvēlojošu ogli aizskardams Jesajas lūpas, šķīstīja viņu no grēka, tāpat Dievs Tēvs ir jūs šķīstījis no visiem grēkiem ar Sava Dēla Jēzus asinīm. Nu jūs bez bailēm varat stāties Dieva priekšā, jo, pateicoties Jēzum, esat Viņa acīs nevainojams un svēts.
20. Pāvils brīdina, ka tie, kuri necienīgi saņem Vakarēdienu, uzkrauj sev lielu postu. Jūs to saņemat pareizi un cienīgi, ja ticat Jēzus vārdiem, ka šī maize (Viņa miesa) un vīns (Viņa asinis) patiesi piedod visus jūsu grēkus.

21. Jūsu Tēvs debesīs jau kopš mūžības bija iecerējis un vienmēr gādā par jūsu glābšanu no grēka lāsta.
22. Arī mūsdienās cilvēki vēlas konkrēti zināt, kas tieši viņiem jādara, lai patiktu Dievam. Tāpat Jēzus laikā Viņam tika jautāts: “Ko lai darām, lai mums būtu daļa pie Dieva darbiem” (**Jņ. 6:28**)?
23. Dieva vārds, ienākot mūsos, aktīvi darbojas, apsūdzot, ievainojot, šķīstot, dziedinot un dodot cerību (**Hoz. 6:1**).
24. **1. Moz. 21:16** Hagara ir nonākusi situācijā, kad neko nespēj darīt sevī un sava dēla labā. Dievs ir viņas vienīgā cerība. Debesu Tēvs sūta eņģeli kā Savu vēstnesi glābt Hagaru un viņas dēlu no nāves. **Ebr. 1:14** Debesu Tēvs jūs drošina, ka jūs nekad neesat viens, ap jums ik dienu un ik stundu ir Debesu Tēva sūtīti eņģeļi. **Ps. 103:20** teikts, ka Dieva eņģeļi ik dienas veic Dieva darbu un pilda Viņa gribu attiecībā uz jums.
25. Brīnumainā kārtā ticis pieņemts par Debesu Tēva bērnu, jūs varat cerēt uz “visāda veida garīgu svētību debesīs” (**Ef. 1:3**). Tas nozīmē, ka, dzīvojot virs zemes, jūs no Debesu Tēva saņemat divu veidu svētības. Vienas ir pārējošas un attiecas vienīgi uz šo dzīvi, kā, piemēram, pārtika, apģērbs utt. Bet Kristū jūs no Tēva saņemat vēl ko daudz svarīgāku — debesu svētības, kuras nav pārējošas, nevar tikt jums atņemtas vai pazaudētas. Pie šīm debesu svētībām pieder Tēva dāvētā ticība un ciešā saikne ar citiem kristiešiem — jūsu ticības brāļiem un māsām. Šīs tuvās attiecības turpinās arī debesīs. Svētīgā pārliecība, ka visi jūsu grēki ir piedoti, jums ir dāvāta kā šeit, tā arī debesīs. Ik dienas lūgšanā pateicieties savam Debesu Tēvam par šo “garīgo svētību debesīs” (**Ef. 1:3**).
26. Jūs varat dzīvot paļāvībā uz **Jņ. 10:28–29**, ka, pat ja velns pret jums liktu lietā visnekrietnākos ieročus un liktu jums paklupt, Debesu Tēvs nepieļautu, ka jūs tiekat izrauts no Viņa rokas, kurā ir žēlastība, pasargājums, piedošana un mūžīgā pestīšana. Katru dienu dzīvojiet ar Tēva brīnišķīgo apsoliņumu, ka “Viņš mūs ir izrāvis no tumsības varas un pārcēlis Sava mīļā Dēla valstībā, kurā mums dota pestīšana, grēku piedošana” (**Kol. 1:13–14**).

Komentāros par 1. Mozus grāmatu Lutērs ir uzsvēris Tēva vārda spēku.

Arī tā ir viena no šīs grāmatas [1. Moz.] diženuma izpausmēm — tajā tik dažādos veidos mums atklāta Dieva varenība, kādā Viņš radīja visas lietas tā, ka tas pārsniedz visu prātu un saprašanu. Kurš gan varētu iedomāties, ka no ūdens var nākt būtnes, kas nekādi nevarētu dzīvot ūdenī? Bet Dievs saka tikai vārdu, un tūdaļ no ūdens nāk ārā putni. Ja vien Dieva vārds ir izteikts, visas lietas ir iespējamās, un tā ūdens var “izdot” gan zivis, gan putnus. Tādējādi putns, lai kāds tas arī nebūtu, un zivs, lai kāda tā arī nebūtu, ir tikai lietvārdi dievišķajā gramatikā; šajā gramatikā neiespējamās lietas kļūst vieglas, pilnīgi pretējas lietas kļūst līdzīgas un otrādi.

Tas viss ir aprakstīts un ir rūpīgi jāmācās, lai mēs mācītos brīnīties par dievišķās Majestātes varenību un no šiem brīnumdarbiem celtu savu ticību. Nekas, pat mirušo uzmodināšana, nav salīdzināms ar brīnumu, kad radīšanā no ūdens nāk putni. Mēs nebrīnāmies par šīm lietām, jo, ik dienas ar tām saskaroties, esam zaudējuši savu izbrīnu. Bet, ja kāds tām tic un uzmanīgāk tajās ieskatās, viņš ir spiests brīnīties, un izbrīns stiprina viņa ticību. Ja jau Dievs var likt no ūdens iznākt debesīm un zvaigznēm, kas tikpat lielas vai vēl lielākas par zemi, un tāpat Viņš spēj no ūdens pilienu radīt sauli un mēnesi, vai tad Viņš lai nevarētu pasargāt manu miesu no ienaidniekiem un Sātana vai arī, kad tā būs guldīta kapā, augšāmcelt jaunai dzīvībai? Tāpēc mums vajag ņemt vērā Dieva varu, ka mēs varam nemaz nešaubīties par lietām, ko Dievs apsola Savā vārdā. Viņa apsoliņumi ir pilnīgi droši, nekā nav par grūtu vai pārāk neiespējami, ko Viņš ar Savu vārdu nevarētu izdarīt. Debesis, zeme, jūra un viss, kas tajās, apliecina, ka tā ir patiesība.†

— *Luther's Works*, 1. sēj., 49. lpp.

“Redziet, kādu mīlestību Tēvs mums ir parādījis, ka tiekam saukti

Dieva bērni”

1. Jņ. 3:1

ASV
GOOD NEWS
6973 Chippewa St.
St. Louis, MO 63109 USA
Tel: 314-645-1919
1-800-778-1132
Fax: 314-645-1924
Email: info@good-news.net

IGAUNIJA
GOOD NEWS
Kirikuplats 3
Tallinn, ESTONIA
EE-0001

LIETUVA
GOOD NEWS
Tumo — Vaizganto 50
5900 Taurage
LITHUANIA

LATVIJA
DZĪVĪBAS VĀRDS
Brīvības 106-8
Rīga, LATVIJA, LV-1001

KAZAHĪJA
БЛАГАЯ ВЕСТЬ
п/я 340
Алма-Ата, 480000
КАЗАХСТАН

KRIEVIJA
127521 Москва
а/я 11
БЛАГАЯ ВЕСТЬ
РОССИЯ
199053 С.-Петербург
Средний пр. 18 В.О.
БЛАГАЯ ВЕСТЬ
РОССИЯ

630058, Новосибирск,
а/я 87
БЛАГАЯ ВЕСТЬ
РОССИЯ

UKRAINA
GOOD NEWS
01004 UKRAINE
Kyiv, Velyka Vasylkivska 14/15

BRAZĪLIJA
GOOD NEWS
Rua Cel. Lucas de Oliveira, 894
90440-010 Porto Alegre, RS
BRAZIL

KENIJA un TANZĀNIJA
GOOD NEWS
P. O. Box 521 Karen
00502 Nairobi
KENYA

GANA
GOOD NEWS
Evangelical Lutheran
Church of Ghana
P. O. Box KN 197
Kaneshie — Accra
GHANA

FRANCIJA
GOOD NEWS
12, route de Haguenau
67360 Woerth
FRANCE

KANĀDA
GOOD NEWS
865, rue Jarry Ouest
Montréal, Québec H3N 1G8
CANADA

KOREJA
GOOD NEWS
138-240
Luther Building, 5th Floor
7-20 Shincheon-dong
Songpa-gu, Seoul
KOREA

ETIOPĪJA
GOOD NEWS
P. O. Box 687 code 1250
Addis Ababa
ETHIOPIA